தெயவசசிலேயாா

விறலிவிடு தூது

செனனை ஸ வ ல ச லே

பூ லெகஸிகன பதிபப சிரிய

வையாபுரிப பிளளை, B A B L அவாகளாலும

ஆழவ குறிசசி

M R S துரைசாமி முதலியாா அவாகளாலும

பரிசோதிககப பெறறது

பேரியன வே நா ஸ்ரீநிவாஸயயஙகாா

பிரசுரகதத

திருஞான முத்திரைக்கோவை: எண். 14.

ஸ்ரீ:

குமாரசுவாமி யவதானி

இயற்றிய

தெய்வச்சிலையார் விறலிவிடு தூது

இது

சென்னை சர்வகலாசாலை தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆசிரியர்

S. வையாபுரிப் பிள்ளையாலும்

ஆழ்வார்குறிச்சி

மேலப்பண்ணை M.P.S. துரைசாமி முதலியாராலும்

பரிசோதிக்கப்பட்டது.

காபிரைட்] 1936 [விலை அணா 6.

THE B. N. PRESS, EDUCATIONAL PRINTERS, MADRAS

முன்னுரை.

நமது நாட்டிலே தமிழையும், தமிழ்ப் புலவரையும், தமிழ்க் கலையையும் போற்றி வந்த பெருமக்கள் எண்ணிறந்தோராவர். அவருள் மிகச் சிலரே சிலாசாஸன வாயிலாகவும் பழந் தமிழ் நூல்கள் வாயிலாகவும் கர்ண பரம்பரை வாயிலாகவும் நமக்குப் புலனாகக்கூடும். சிலாசாஸனங்களிலும் பழந் தமிழ் நூல்களிலும் ஒரு சிலவே வெளிவந்துள்ளனவாதலின், இவற்றின் வாயிலாக உணரலாகும் பெரியோர்களுள் மிகமிகச் சிலரையே நாம் ஒருவாறு அறிந்திருக்கின்றோம். அச் சுருங்கிய கூட்டத்தினும் உட்படாத தமிழ்ப் பெருமக்களுள் ஒருவரைக் குறித்தே இவ் விறலிவிடுதூது எழுதப்பெற்றதாகும்.

இத் தமிழ்ப் பெருமகனைக் குறித்து நாம் பெயர் மாத்திரையேனும் கேள்வியுற்றதில்லை யென்பது உண்மை. ஆனால் அவரது ஆதரவின்மேல் தோன்றிய சிற்ப வேலையோ, நுண்கலை யறிஞர்க்கெல்லாம் இன்னும் பெருவிருந்தாயிருந்து வருகின்றது. திருநெல்வேலிக்குக் கிழக்கே 4 மைல் தூரத்திலுள்ள கிருஷ்ணாபுரம் என்னும் சிறு கிராமத்திலே இச் சிற்பவேலை திகழ்கின்றது. நமது நாட்டுக்கு வரும் யாத்திரிகரிற் பெரும்பாலார் இச் சிறு கிராமத்திற்குச் சென்று ஆண்டுள்ள சிற்ப நலனைக்கண்டு வியந்து புகைப்படம் எடுத்துச் செல்கின்றனர்.

கிருஷ்ணாபுரம் என்று வழங்கும் இச் சிற்றூர் இப்பொழுதுள்ள நிலையிலன்றி முற்காலத்தே பெரியதொரு நகரமாயிருந்தது. பாண்டிய நாட்டிலே, கி. பி. 1564 முதல்

1572 வரை, நாகம நாயக்கர் பௌத்திரனும் விசுவநாத நாயக்கர் புத்திரனும் ஆகிய குமார கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரென்பவர் அரசு புரிந்து வந்தனர். இவரது பெயராலேயே 'கிருஷ்ணபுரம்' நிருமிக்கப்பட்டதெனச் சரித்திரங்கூறும். கி. பி. 1565-ல் இவ்வூர்க்கோயிலிற் பொறிக்கப்பட்ட சிலா சாஸனமொன்று இங்கே கோயில்கொண்டுள்ள திருவேங்கடநாத சுவாமிக்கு ஆறு கிராமங்களும் ஆளிகுடியிற் சில நிலங்களும் தானஞ் செய்யப்பெற்றனவென்று தெரிவிக்கின்றது. கி. பி. 1567ல், திருமலைராயர் மூலமாகக் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் செய்துகொண்ட வேண்டுகோளுக்கிணங்கி,வீரஸ்ரீ சதாசிவ தேவமகா ராயர் பாண்டிய மண்டலத்திற் கீழ்வேம்பு நாட்டில் தாம்ரபர்ணிநதி தீரத்திலுள்ள ஸ்ரீவல்ல மங்கலமென்னும் சாவடியைச் சார்ந்ததும் கிருஷ்ணபுரம் என்னும் பெயரால் பிரசித்திபெற்று விளங்கியதுமான கிராமத்தை அவ்வூர் வேங்கடேசருக்குச் சர்வமானியமாகக் கொடுத்ததாகக் கிருஷ்ணபுரத்துத் தாமிர சாஸனம்[1] உணர்த்துகின்றது. இவ்வூர்க்கண்ணேயுள்ள வேங்கடேசர் கோயிலையும் பிரணவாகாரமா யமைந்த மதிலையும், கோபுரத்தையும், அழகுற்று விளங்கும் ரங்கமண்டபத்தையும், மந்தரமலைபோன்ற தேரொன்றினையும் அமைத்த பெருமை கிருஷ்ணப்ப நாயக்கருக்கே இச்சாஸனம் கொடுக்கின்றது.

ஆனால், கன்னபரம்பரையாகக் கேட்கப்படும் செய்தி சாஸனத்தின் கூற்றிற்கு முற்றுமாறாகவுள்ளது. பிஷப் கால்டுவெல் துரைமகனார் தமது திருநெல்வேலிச் சரிதத்திற் (பக். 59) பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

---

[1] Epigraphia Indica, IX, pp 328-42 = அனுபந்தம் 1.

"நாட்டிலே அமைதி குடிகொள்ளும்படி அரியநாயக முதலியார் செய்ததன் பிற்பாடு, குமார கிருஷ்ணப்பன் என்ற நாயக்கவரசர் பாளையங்கோட்டைக்குக் கிழக்கே புதிய தொரு நகரை நிர்மாணஞ் செய்வதைத் தமது தொழிலாக மேற்கொண்டனர். இந்நகருக்குத் தமது பெயராலேயே கிருஷ்ணாபுரமெனப் பெயரிட்டனர். இச்செய்தி அவ்வூரிற் செய்த விசாரணையால் ஆதாரமற்றதாகத் தோன்றுகின்றது. மயிலேறும்பெருமாள் முதலியார் என்பவரால் இக்கிருஷ்ணா புரம் நிருமிக்கப்பட்டதெனத் தெரிகின்றது. இவர் முதலில் சைவசமயத்தவரா யிருந்து பின்னர் திருமாலடியவராகிப் பின்பு பக்தி முதிர்ச்சியால் 'தாதர்' என்று பெயர்பூண்டு விளங்கினார்."

இக்கன்னபரம்பரைச்செய்தி சுமார் 50 ஆண்டுகட்கு முன் எழுதப்பெற்றது. இதற்கு ஓர் ஆதாரமாக வுள்ளது இப்போது பதிப்பிக்கப்பெறும் 'தெய்வச்சிலையார் விறலிவிடு தூது.'

தெய்வச் சிலையார், அரியநாயக முதலியாரின் அருமை மருகனாய் விளங்கியவர். இவர் கூவம் - மயிலேறும் பெருமாள் முதலியார் வமிசத்தில் தோன்றியவரென்பதும் இம் மயிலேறும்பெருமாள் முதலியார் கிருஷ்ணாபுரத்தை நிருமித்து, திருவேங்கடநாதருக்குக் கோயிலொன்று எடுப்பித்து, சுற்றுமதிலும் நிலைக்கோபுரமும் வகுத்து, தேரொன்றும் இயற்றுவித்தனரென்பது பின்வரும் அடிகளால் உணரலாகும்:—

'ஆதிவட வேங்கடவ ராட்கொண் டனுக்கிரிக்க
நீதிகொள்கிட் ணாபுரத்தை நிர்மித்து—வீதிகண்டு

வானமுதற் றூவிவரை வாழ்வேங் கடமாயர்க்
கானதொரு கோயி லமைத்தருளி—மேனிமிர்ந்த
சுற்று மதிளுந் தொகுத்தநிலைக் கோபுரமும்
மற்றுமுள்ள தெல்லாம் வகுத்ததற்பின்—கொற்றத்
திருவளரத் தேருஞ் சிறப்புடனுண் டாக்கிப்
பெருமையாய்க் கீர்த்திமுன்பு பெற்ற—முருகுயிர்க்கு
மன்றலந் தார்க் கூவ மயிலேறி வம்சமென்னுங்
குன்றுதனி லிட்ட குலதீபம்' (28-33)

இங்கே மயிலேறி யென்றது கன்னபரம்பரையிற் கேட்கப்படும் மயிலேறும்பெருமாள் முதலியாரே யாதல்வேண்டும். தெய்வச்சிலை முதலியார் அரியநாயக முதலியாரது மருகரென்பது 'முதலியார் மந்திரி யதிகாரம் பார்த்தல்' என்ற தலைப்புக்கொண்ட ஓரேட்டிற் காணப்படும் வாக்கியங்களும் வலியுறுத்தும். அவை வருமாறு:

'அரியநாயக முதலியார்' கர்த்தா, நபாபு, கர்த்தாக்கள் இந்த மூன்று ராசாக்களுக்கு மேலான மந்திரியாய்...பொன் கற்பமரியாதையாக வாங்கிக்கொண்டு சோளவந்தானி லிருக்கும்போது, அரியநாயகிபுரமுங் குடியேற்றிக் கோவில் திருப்பணிகள் செய்தார். ஷை முதலியார் தமையனார் மகன் வீரராகவ முதலியார்......................அவர் தம்பி வேலு முதலியார்......................அவர் மச்சினன் தெய்வச்சிலை முதலியார் செய்துங்கநல்லூருக்கு மேற்கிலிருக்கிற கிட்டிணபுரத்தில் வெகு திரவியஞ் செலவுசெய்து கிட்டிணன் கோவில் உண்டுபண்ணியிருக்கிறார்.'

இறுதி வாக்கியத்தால் உணர்த்தப்படுஞ் செய்தி திருவேங்கடநாதர் கோவிலுக்குத் தெய்வச்சிலையார் செய்த

திருப்பணிகளைக் குறித்தனவாகல் வேண்டும். இத் திருப்பணிகள்,

'வெற்பனைய மங்கையில்வாழ் வேங்கடமா யர்க்குவெகு
கற்பணிகள் பொற்பணிகள் கட்டளைகள் — பற்பலவுஞ்
செய்துபுதுத் தேர்வகுத்துத் தெப்பக் குளங்கண்டு
மைதவழ்பூஞ் சோலைசுற்றும் வைப்பித்து — மெய்தந்த
வைகுண்ட லோகமிந்த மங்கைநக ரென்னவளஞ்
செய்கின்ற கீர்த்திச் செயவிசையன்' — (38-40)

என்று இவ் விறலிவிடுதூதிற் கூறப்படுகின்றன. இங்கே 'கற்பணிகள்' என்றது கோயிலுக்கு முன்பாக இப்போது அழிவுற்றுக் காணப்படும் 'ரங்கமண்டபம்' முதலியவற்றைக் குறித்தனவாகலாம்.

மேற் கூறியவற்றால், கிருஷ்ணபுரத்தை நிருமித்துக் கோயில் கண்டவர் மயிலேறும்பெருமாள் முதலியார் என்பதும், பின்னர் கற்பணிகளும், பொற்பணிகளும், புதுத் தேரும், தெப்பக்குளமும் செய்து முடித்தவர், அம் முதலியாரது வழித்தோன்றலாகிய தெய்வச்சிலையார் என்பதும் விளங்கும்.

உண்மை யிவ்வாறிருக்க, கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் தம் பெயரால் நகரமைத்தனரெனவும் கோயிலியற்றின ரெனவும் சாஸனம் கூறுதற்குக் காரணம் விளங்கவில்லை. ஆனால், தெய்வச்சிலையார் தமது அரசரும், தமது குடும்பத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடையருமாகிய கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரது அநுமதி பெற்றுத் தாம் கருதிய திருப்பணிகளைச் செய்திருக்கலாம். இக்காரணம்பற்றிச் சாஸனம் கூறுவனவற்றை ஒருவாறு அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

தெய்வச்சிலையார் காலம் 16-ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியாதல் வேண்டும். எனவே இவ் விறலிவிடுதூது இயற்றப்பெற்ற காலமும் அதுவே யாதல் கூறவேண்டா. இந்நூலை இயற்றியவர் குமாரசுவாமியவதானி யென்பவரென 597-ம் அடிகளியினால் ஊகித்தல் தகும்.

பாட்டுடைத் தலைவரது வமிசாவளி தனியே காட்டப்பட்டுளது.

இந்நூலின் ஏட்டுப் பிரதியொன்று சென்னை அரசாங்கத்துத் தொன்னூல்-நிலயத்திலுள்ளது. அச்சியற்றி முடியுந் தருணத்தில், திருநெல்வேலி அம்பலவாணக் கவிராயரவர்களிடமிருந்து இந்நூற் பிரதியொன்று கிடைத்தது. இப்பிரதியாற் பெற்ற பாடபேதங்கள் இப்பதிப்பில் ஆங்காங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இரண்டு ஏட்டுப் பிரதிகளினும் 'தெய்வச்சிலைத் தாதர் பேரில் விறலிவிடுதூது' என்ற தலைப்புக் காணப்படுகின்றது. 'தாதர்' என்று வழங்கியது கொண்டு கால்டுவெல் கூறிய செய்திக்குத் தக்க ஆதாரம் உண்டெனக் கொள்ளலாம்.

இந்நூலைத் தங்கள் திருஞான முத்திரைக்கோவையிலொன்றாகச் சேர்த்துப் பதிப்பித்துதவிய நண்பர் ஆழ்வார் திருநகரி திரு. பெரியன் ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்காரவர்களாவர். இவர்களுக்கும், ஏட்டுப் பிரதியை அன்புடன் கொடுத்துதவிய திரு. அம்பலவாணக் கவிராயரவர்கட்கும், வடமொழி அனுபந்தத்தைச் சரிபார்த்துதவிய டாக்டர் டி. ஆர். சிந்தாமணி, M.A., Ph. D. அவர்களுக்கும், எங்கள் மனப்பூர்வமான நன்றி உரித்தாகின்றது.

14-6-36. M. P. S. துரைசாமி முதலியார்.

பொருளடக்கம்.

1—17. பாட்டுடைத் தலைவன் சிறப்பு.

18—28. அரியநயினன் மருகன்.

29—33. கிருஷ்ணபுரத்துக்கோயில் நிர்மாணம்.

34—37. தருமச் செயல்கள்.

38—40. மங்கையில்வாழ் வேங்கடமாயற்குத்திருப்பணி.

41—42. கோயிற் கைங்கரிய முதலியன.

43—58. தசாங்கச் சிறப்பு.

59. ஆசாரிய பக்தி.

60—70. குடும்ப விவரம்.

71—76. தெய்வச்சிலைப்பெருமாள் என்ற நாமச்சிறப்பு.

77—83. உத்யோகச்சிறப்பு.

84—88. தானச் சிறப்பு.

89—91. தெய்வச்சிலை சட்டமிடும் நாடு.

92—139. நடலிங்கபட்டன் பூருவசரித்திரம்—விறலியைக் காணும் வரை.

140-144. விறலியிடம் தன் செய்தியைக் கூறுதல்.

145-159. தலவாசம்.

160-168. சங்கரநயினர் கோயிலிற் சென்று தரிசனம் செய்தல்.

168-184. தாசியழகில் ஈடுபடுதல்.

185-201. அதிரூப ரத்தினத்தின் வீடு செல்லுதல்.

202-218. தாய்க்கிழவி அனுராகவல்லியின் உபசாரம்.

219-221. தாசி ஸ்நானஞ் செய்து தயாராதல்.

222-225. பள்ளியறை வருணனை.

226-228. தாசி வருகை.

229-238. தாய்க்கிழவியின் வாழ்த்து.

239-271. கலவிவருணனை.

272-273. சன்மானம்.

274-280. பட்டன் ஸ்நானஞ்செய்து உண்ணுதல்.

281-285. திருவிழாக் காலத்தில் வீதியில் தாசி பட்டனைக் கண் சாடை செய்து வசீகரித்தல்.
286-306. பெண்டாக ஏற்பாடு செய்து ஒழுகுதல்.
307-310. கோதண்டன் நட்பு.
311-321. கோதண்டன் மோகவல்லியிடம் தான்பெற்ற அனுபவத்தைக் கூறல்.
322-362. அதிரூபரத்தினத்தைப்பெற்று வளர்த்துத் தாசித் தொழில் கற்பித்தல்.
363-373. அதிரூபரத்தினத்தின் தாசித்திறம்.
374-378. கோதண்டன் புத்தி கூறுதலும் அது வியர்த்தமாதலும்.
379-401. பணம் பிடுங்கியது.
402-417. மருந்திடு.
418-421. அருவருப்புச் செயல்.
422-444. சிவில்லிப்புத்தூர்த் திருவிழாவுக்கு அழைத்துச்சென்று பணம்பறித்தல்.
445-450. கணக்குப் பார்த்தல்.
451-458. நகைகளை ஈடு வைத்துச் செலவு செய்தல்.
454-483. பணமில்லையென்பது தெரிந்து வெறுப்புக்காட்டல்; கலகம்.
484-516. நடுக்கேட்டல்.
517-526. சந்தனக்காப்பாயி அன்பு; கோதண்டனும் பட்டனும் ஊர்க்குத் திரும்புதல்.
527-536. வியர்த்தச் செலவுக் கிரங்கல்.
537-541. நெல்லை வந்து சேறல்.
542-559. கிட்ணபுரம் வந்து சேருதல்; திருவிழாச் சேவித்தல்; விடாயாற்று மண்டபத்தில் வேங்கடவர் வீற்றிருத்தல்.
560-587. தெய்வச்சிலைப் பெருமாள் வந்து சேவித்தல்.
588-600. தெய்வச்சிலை தன் திருமாளிகைக்குத் திரும்பிக் கொலுவிருத்தலும் வரிசை செய்தலும்.
601-612. நடலிங்கனும் கோதண்டனும் தெய்வச்சிலையின் முன் சென்று பரிசுபெற்று வழிக்கொள்ளுதல். ஊர்வந்து சேருதல்.
613-618. விறலியைத் தூதுவிடல்.
619-625. தூது பயனெய்திச் சமாதானமுற்று நடலிங்க பட்டனும் அவன் மனைவியும் வாழ்தல்.

தெய்வச்சிலையார் வமிசாவளி

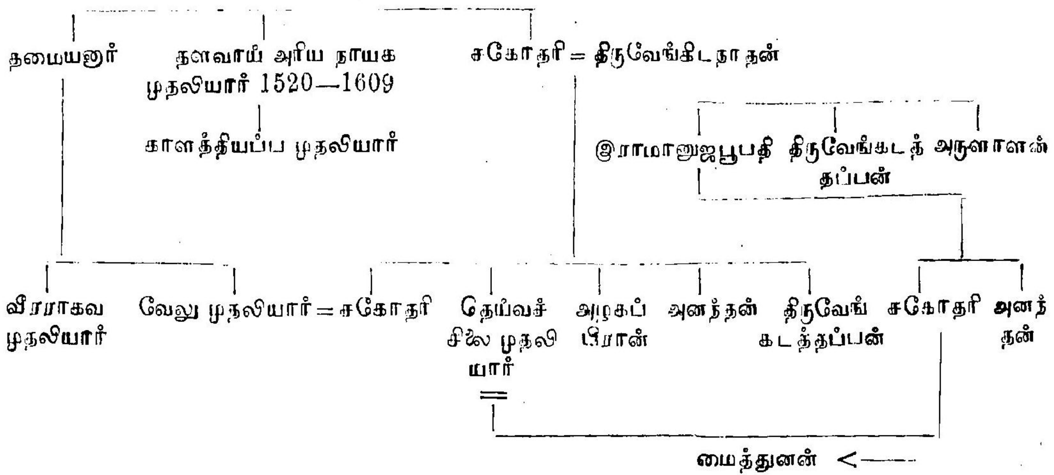

ஸ்ரீ:

தெய்வச்சிலையார்

விறலிவிடு தூது

காப்பு

தென்னவனு டாளுமங்கைத் தெய்வச் சிலைமீது
சொன்ன விறலிவிடு தூதுக்கு—முன்னிற்பன்
சிந்தைமகிழ் மாறன்மேற் செந்தமிழ்வே தம்பாடு
மெந்தைமகிழ் மாற னிசைந்து.

நூல்

1. பார்கொண்ட திண்புயத்துப் பச்சைமா லுந்தியினில்
வேர்கொண்ட செங்கமல மென்பொகுட்டில்—நேர்கொண்
2. [1]டுதித்துப் பிரம னொருவ னிருந்து
விதித்துலகெல் லாம்படைக்கு மேனாட்—கதித்ததொரு
3. கற்பகத ருப்படைத்துக் காமதே னுப்படைத்துப்
பற்பநிதி சங்கநிதி யைப்படைத்துப்—பொற்புடைய
4. சிந்தா மணிபடைத்துச் செங்கை பழகியபின்
பிந்தாத வண்மைப் பெருங்கொடையா—லெந்தை
5. யிவன்புரப்பன் வையகத்தை யென்று கருதி
யவன்படைக்க வந்துதித்த வண்ணல்—[2]நிவந்ததொரு
6. பொன்மேரு வுக்குப் புருஷமக மேருவாய்
நன்மேதி னிக்கு [3]ணடுநின்றான்—தொன்மைத்
7. திருமாது வாசல் திறக்கு மொருபோ
தொருபோ தடைக்குமது வொப்போ—இருபோது

(பி - ம்.) 1. டுதித்த. 2. நிவந்துற்ற. 3. நடுநின்றான்.

8. மந்தணர்க்குஞ் சைவர்க்கு மாதுலர்க்குந் தன்னைநம்பி
வந்தவர்க்குஞ் செந்தமிழ்ப்பா வாணர்க்குஞ்—சிந்தை
9. சடையாது நல்குந் தயவினு லென்று
மடையாத வாச லவையன்—சுடர்மணிப்பொற்
10. றண்டிகையுந் தாமுமாய்த் தங்காரி [1]யங்கள்சொல்ல
மண்டலிகர் வந்திறங்கு மாளிகையான்—பண்டு செய்த
11. பூசா பலனெவரும் புண்ணியவா னென்றுசொல்ல
வாசா லகனுன மானபரன்—பேசு
12. முவமானம் வேறில்லா வுத்தமனெந் நாளுந்
தவருத வாய்மையரிச் சந்த்ரன்—எவர்மீது
13. மாருக் கொடுங்கோபம் வாராது வந்தாலுஞ்
சீருக் கருணைத் திருமுகத்தான்—பேறுதரு
14. தன்மம் நினைவதல்லாற் சற்று நினும்பிறர்மேல்
வன்மம் நினையா மனத்தினன்—சொன்மதுர
15. சார மிகுந்த தமிழ்நா வலர்க்குளென்மேல்
வார மிகுந்த மனதுங்கன்—போர்வீமன்
16. என்னு ருயிரனையா னென்கண் மணிபோல்வான்
பொன்னு பரணப் புயசயிலன்—தன்னுடனே
17. எந்த மலைவந் தெதிர்த்தாலு மெள்ளளவுஞ்
சிந்தை மலையாத் திடபுருஷன்—அந்தநாள்
18. வாலி முதுகுருவ வாளிதொட்ட செங்கையினுற்
சூலிமுதா கில்விருந்து சோறளித்தும்—நீலவிடங்
19. துன்றுமிடற் றெம்பிரான் சோதினைக்குக் கங்குலின்வா
யன்றுமுளை வாரி யமுதிட்டும்—நன்றுபெறு
20. [2]தண்ணென்ற நெஞ்சத் [3]தயவாற் புலைமகனை
யுண்ணென்று தன்கலச்சோ றூட்டியும்—பண்ணமைந்த

(பி - ம்.) 1. யஞ்சொல்ல. 2. தண்ணென்று. 3. தயவாய்ப்.

21. பாவலர்க்குத் த்யாகமாய்ப் பாம்பின்வாய்க் கைநீட்டிச்
சீவரத்னம் வாங்கிச் செலவிட்டு—நாவலவன்
22. பன்னு தமிழ்க்குப் பரிசி லடிமையென்று
மன்னு கிளைக்கெல்லா மாற்றளித்துந்—தன்னுடைய
23. நாணாற் றுகிலை நடுக்கீறி யாவருக்குங்
காணாத் துடைச்சிலந்தி காட்டியும்—[1]வாணாட்கு
24. வன்பழி செய் நீலிதன்னால் வந்த படாப்பழிக்குத்
தன்பழியீந் தப்பழியைத் தள்ளியும்—அன்பனிவன்
25 என்னை நிறுத்து மியற்கையா லீசனுக்குத்
[2]தன்னையுரைத் துச்சந்தஞ் சாத்தியும்—நன்கருணை
26. காட்டுகின்ற கீர்த்திவெகு கற்பகா லம்வரைக்கு
நாட்டுகின்ற தொண்டைவள நாட்டரசாய்த்—தீட்டுபுகழ்க்
27. கச்சிவிசு வேந்திரன் [3]கிட்டிணப்பன் காலத்தே
மெச்சுமதி மந்திரியாய் வீற்றிருந்து—முச்செகத்தை
28. யந்நாளி லாண்ட வரியநயி னான்மகிபன்
றன்னா ருயிர்மருகன் றானாகி—யிந்நிலத்தில்
29. ஆதிவட வேங்கடவ ராட்கொண் டனுக்கிரக்க
நீதிகொள் கிட்டணாபுரத்தை நிர்மித்து—வீதிகண்டு
30. வானமுதற் றாவிவரை [4]வாழ்வேங் கடமாயர்க்
கானதொரு கோயி லமைத்தருளி—மேனிமி[ர்]ந்த
31. சுற்று மதிளுந் தொகுத்தநிலைக் கோபுரமும்
மற்றுமுள்ள தெல்லாம் வகுத்ததற்பின்—கொற்றத்
32. திருவளரத் தேருஞ் சிறப்புடனுண் டாக்கிப்
பெருமையாய்க்கீர்த்திமுன்பு [5]பெற்ற—முருகுயிர்க்கு
33. [6]மன்றலந்தார்க் கூவ மயிலேறி வம்சமென்னுங்
குன்றதனி [7]லிட்ட குலதீபம்—என்றுமென்றுந்

(பி - ம்) 1. வாணாட்கு; வாணாளில். 2. தன்னை யுரைத்த சந்தஞ். 3. கிட்டினான். 4. வான்வேங். 5. பெற்றான். 6. மன்றலர்ந்தார் மார்பன். 7. ல்வைத்த.

34. தேசமுற்றுங் காக்கவருஞ் செங்கோல் மனுவேந்தர்
வாசலுக்குத் தூண்டா மணிவிளக்கு—வீசுகொடைக்
35. கன்னாவ தாரனுயர் கங்கைமுதற் கன்னிவரை
யின்னானென் றெங்கு மிலக்கானோன்—தன்னாலே
36. கோடி குடும்பங் குறைதீர்ந்து வாழ்ந்திருக்க
நாடி மிகுந்த நடக்கைபெற்றோன்—நீடியபூஞ்
37. சோலைவைத்த [1]தென்னத் தொலையாப் பெரும்பாதை
சாலைவைத்தெல் லோர்க்குந் தகைதீர்த்தோன்-நீலமணி
38. வெற்பனைய மங்கையில்வாழ் வேங்கடமா யர்க்குவெகு
கற்பணிகள் பொற்பணிகள் கட்டளைகள்—பற்பலவுஞ்
39. செய்துபுதுத் தேர்வகுத்துத் [2] தெப்பக் குளங்கண்டு
மைதவழ்பூஞ் சோலைசுற்றும் வைப்பித்து—மெய்தந்த
40. வைகுண்ட லோகமிந்த மங்கைநக ரென்னவளம்
செய்கின்ற கீர்த்திச் செயவிசையன்—கைகொண்டு
41. தானே கொடுப்பதன்றித் தானேற்ப தில்லையென்று
மேனாளிற் பூண்ட விரதத்தோன்—ஆனதொரு
42. தெற்ப சயனமுதற் றெய்வத் தலங்கடொறும்
பற்பலக யிங்கிலியம் பண்ணினோன்—பொற்புவியைச்
43. சேய கமலத் திருவடியி னாலளந்த
மாயனுருப் போல வளர்ந்தோங்கி—யாயவன்
44. கள்ளவிழ்தார் மார்பிற் கவினுமுத்த ரீகமென
வெள்ளருவி பாய்பொதிய வெற்பினோன்—புள்ளறாச்
45. சோலை [3]யிருமருங்குந் தோன்றநடு வேசென்று
வேலையள வும்புகுந்து மேன்மையால்—ஞாலமகள்
46. கூந்தல் வகிர்ந்த வகுப்பிலே கொத்தணியும்
வாய்ந்தசுட்டி முத்துவட மாலையாய்—ஏய்ந்த

(பி - ம்.) 1. தென்றற். 2. தெற்பக். 3. யிருவருகுக்.

47. கருமண லுங்குழல்போற் காட்டும் பொருனைத்
திருநதியோன் மேவலர்கள் சிங்கம்—பெருமையாய்ச்
48. சுற்றுங் கடலாடைத் தொன்னிலமா மாதுக்கு
மற்றுளநா டெல்லாம் வனைகலன்கள்—நெற்றிதனிற்
49. செங்கையாற் றீட்டுந் திலகமிந்தச் சிவல
மங்கைநா டென்னும் வளநாடன்—[1]பொங்குபுகழ்
50. இந்த்ரதருத் தெய்வச் சிலைப்பெருமா ளென்றெங்கும்
வந்து பிறந்த மகிமையால்—முந்திமையோர்
51. பொன்னகரு மாகிப் பொலிந்தசெல்வத் தாலளகை
நன்னகரு மானமங்கை நன்னகரான்—முன்னீர்
52. முழுகுதிரை கீண்டு முளைத்தவெய்யோன் றேரி
னெழுகுதிரை யைப்பார்த் திகழ்ந்து—பழுதுங்கள்
53. [2]ஐங்கதியென் காற்கதிக்கொப் பாமோ வெனச்சிரித்து
வெங்கடுப்பாற் காறியுமிழ் வீறுபோற்—றங்குமனு
54. மானமும் வாயில் விலாழியும் வாய்த்தவொரு
பாணிறவே கக்கவனப் பாய்பரியான்—தானே
55. பிறையிரண்டு தாங்கியொரு பெய்முகில்வந் தன்ன
கறையடிவெண் கோட்டுக் களிற்றான்—முறைமுறையே
56. மற்றக் கொடிகள் வணங்கநடு வேவிளங்குங்
கொற்றக் கெருடக் கொடியினான்—கற்றறிந்தோர்
57. சொன்மாலைக் [3]கேற்குந் துணைப்புயத்திற் பூந்துளப
நன்மாலை யும்புனைந்த நாகரிகன்—தன்மைகண்டு
58. தெம்முரசு வாயடங்கத் த்யாகமுர சாயதிர
மும்முரசு வாய்முழங்கு முன்றிலான்—[4]எம்மறையும்

(பி - ம்.) 1, பொங்குகொடை. 2. ஐங்கதிதன். 3. கேற்ற துணைப்புறத்திற். 4. எம்மையும்.

59. பேசாத வுண்மைப் பெருநெறிகாட் டுஞ்சடகோ
பாசாரி யார்பதத்தி னாணையான் —காசினிமேற்
60. றள்ளரும் வாய்மைத் தசரதனார் தம்வயிற்றிற்
பிள்ளையென ராமன் பிறந்ததுபோல்—உள்ளமகிழ்
61. விந்தை மருவுதிரு வேங்கடநா தன்வயிற்றில்
வந்தவதா ரஞ்செய் மகராசன்— கொந்தவிழ்பூந்
62. தாராரு மார்பனிவன் சற்புருஷ னென்றுலகிற்
பேரா மழகப் பிரானுக்கு— மாராயும்
63. பாடலுங் கல்விப் பயிற்சியும் [1]வல்லதனி
ஆடல் மதவே ளனந்தனுக்கு—நாடெல்லாந்
64. தானரசு செய்யச் சமைந்ததொரு கற்பகக்கன்
றான திரு வேங்கடத் தப்பனுக்கு—மேனாளிற்
65. பின்னுதித்த மூவருக்கோர் பிராணபத [2]ராமனைப்போல்
முன்னுதித்து வந்த முகில்வண்ணன்—இந்நிலமு
66. நாற்றிசையும் வாழ்த்துதலால் நல்லவனென் றெல்லோரும்
போற்றுமிரா மானுஜ பூபதிக்கும்—ஏற்றமுள்ள
67. மன்னுலகில் மீதுகன வாழ்வுக் களகேச
னன்ன திரு வேங்கடத் தப்பனுக்கும்—பன்னுதமிழ்
68. வாணி புருஷ வடிவான கல்வியுரை
யாணியெனு மெங்களரு ளாளனுக்கும்—வேணதொரு
69. நன்மருகன் பூதலத்தில் நன்மையெல்லாங் கூடியொரு
சென்மமென்று வந்துதித்த சீராளன்—தன்மவான்
70. ராமா னுஜனீன்ற வெங்க ளனந்தனெனு
மாமால் வணங்கியநன் மைத்துனவேள்—[3]பூமகள்வா
71. ழெங்கோனிவனேயென் றெவ்வுலகும் வாழ்த்துமொரு
செங்கோன்மைத் தெய்வச் சிலைப்பெருமாள்--பைங்கோதை

(பி - ம்.) 1. வல்லதனில். 2. ராமன்போல். 3. பூமகள்பாய்.

72. மோகன மங்கையர்வேள் முத்தமிழ்க்குப் பொன்பொழியுந்
த்யாகமுகில் தெய்வச் சிலைப்பெருமாள்-லோகமெங்கும்
73. பெய்யுமழை போற்சகல பேர்க்கு முபகாரஞ்
செய்யுமொரு தெய்வச் சிலைப்பெருமாள்—மெய்யறிஞர்
74. மும்மையுல கத்தெவர்க்கு முன்னேசொல் லத்தகைய
செம்மைபெறு தெய்வச் சிலைப்பெருமாள்-எம்மைமுகம்
75. பார்த்தவுட னெங்கள் பரதாக மோர்வாக்கால்
தீர்த்தருளுந் தெய்வச் சிலைப்பெருமாள்-கீர்த்தியாய்த்
76. தொல்லுலக மெங்குந் துரைத்தனக் கிள்ளாக்கை
செல்லுமெங்கள் தெய்வச் சிலைப்பெருமாள்-நல்லதிரு
77. நெல்வேலி வாசல்நிர் வாகம் முழுதுந்தன்
சொல்வேலிக் குள்ளே தொழிற்படுத்தி—வல்ல
78. பிறிவுக் குடம்பிடிக்கை பேசுவதும் சொன்ன
நெறியிற் பணஞ்செலுத்து நேர்ப்பு—மு[றை]றமைக்
79. கணக்குடனே சீமைக் கனரேகை லெக்கம்
பணக்குறைவா ராதுகொள்ளும் பண்பும்-[1] இணக்கி
80. விரவுகள் பார்த்தெழுது மேலோ சனையு
மரமணைக்கோர் தீபரங்க ளானல்—திரவியங்கள்[பொன்
81. வத்தகற்கோர் வார்த்தைசொல்லி வாங்குவதும் [2]வாங்கிய
தித்திவிக்கும் வல்லமையுங் க்ராணியும்—புத்தியிலே
82. அப்பாசி யூகி [3]சமுத்தி யிவர்களினு
மெய்ப்பான புத்தி விதரணமும்—இப்புவனந்
83. தாங்கு மரசுரிமைத் தாட்டீகம் பெற்றதினல்
ஓங்குநர வாகன யோகமும்—பாங்கி
84. லடுத்த சனங்க ளவாவறிந்து செம்பொன்
கொடுத்து நடத்துங் குணமும்—எடுத்து[ப்]

(பி - ம்.) 1. இணக்கும். 2. வாங்கியபின். 3. யுமபதி.

85. பறுவகா லங்கள்தொறும் பன்னுமறை யோர்கள்
சறுவரும்வந் தேற்குந் தருவாய்[ப்]—பெறலரிய
86. பூதானங் கன்னிய[ர்] தானமுதற் பூசுரர்க்கு
மாதான மெல்லாம் வழங்குவதும்—ஈதன்றி
87. யாசக ரூபமதா யெங்கோன் கனகமணி
வாசலிலே யெத்தனைபேர் வந்தாலும்—பேசி
88. யவரவர்க்குச் செய்தனுப்பு மாதரவுஞ் சற்றுங்
கவலையில்லா வுள்ளக் களிப்பும்—இவனைப்போற்
89. கண்டதில்லை விட்டுணு [1]கலையிந்த ரூபமென்று
மண்டலத்தி [2]லெல்லோரும் வாழ்த்தவே—பண்டைத்
90. திருவடி தேசமுற்றுஞ் செங்கோ னடாத்தி
யொருகுடையா லாள [3]வுதித்தோன்-இருபொழுதும்
91. அட்டதிசை யெல்லாந்தன் னாணைக்குப் பண்புசெய்யச்
சட்டமிடும் பாண்டித் தமிழ்நாட்டில்—நெட்டைமுழு
92. மாவகந் கிற வடிவேல் விடுத்தமுழுச்
சேவகன் வாழுந் திருச்செந்தூர்க்—கோவிலுக்கு
93. நம்பிமார் தம்மில் நடலிங்க பட்டனென்போ
னம்புவிகொண் டாடு மறிவாளன்—வம்பவிழ்பூந்
94. தேனேறு தண்சோலைத் தென்திருப் பேரையூர்க்
கோனேரி பட்டன் குமாரத்தி—யான
95. திருமகளைக் கல்யாணஞ் செய்துசில காலம்
மருமலரும் வாசமும்போல் வாழ்ந்து—பொருவரிய
96. பாலகனைப் பெற்றெடுத்த பக்குவத்தே தானுமந்தக்
கோலமதி வாணுதல்மைங் கோதையுமாய்—நீலநெடு
97. மஞ்சனைய மேனி மகரக் குழைக்காதர்
செஞ்சரணச் சேவையின்மேற் சிந்தனையாய்-நெஞ்சமகிழ்

(பி-ம்.) 1. சிலையிந்த. 2. லுள்ளவர்கள். 3. வுரித்தாய்.

98. மாமனூ ரகத்தில் வந்திருந்து பின்பொருநாள்
ராமா யணப்ரசங்க மெய்துதலுந்—தாமே
99. ஒருவர்க் கொருவர் குறையிடுமவ் வேளை
இருவர்க்கு மாங்கார மெய்தி—மருமகனைப்
100. பார்த்துநா லெல்லாம் படித்துமறி வில்லாத
தூர்த்தாபோ வென்று துடுக்காக—வார்த்தைசில
101. சொன்னதுண்டு மாமனந்தச் சொல்லைச் சகியாமல்
அன்னநடை மின்னு மறியாமல்—முன்னே
102. நடந்துவிட்டா [1]னப்பொழுது நாயகனைத் தேடி
மடந்தைதிருச் செந்தூர்க்கு வந்தாள்-தொடர்ந்துதொடர்ந்
103. தாள்விட்டுங் காணு ளருந்ததிபோற் கற்புடைய
வாளொத்த கண்ணாள் மலைத்தழுதாள்—நாளிலே
104. மெல்லிடைபோற் றேகம் மெலிந்தாள் புனல்காணு
வல்லியம் பூங்கொடிபோல் வாடினாள்—எல்லையிலா
105. வாதையுடன் றென்னிலங்கை மாநகரிற் போயிருந்த
சீதையினும் பாரச் சிறையானாள்—சோதிநெடு
106. வாளனைய கண்ணிமண வாளனையே யெண்ணியொரு
நாளொருக மாயிருக்கும் நாளிலே—நீளமுழச்
107. செங்கரனார் கோடித் தினகரனார் போல்விளங்குஞ்
சங்கரனார் கோவிற் றலத்தாரில்—ஐங்கரனார்
108. பின்னுதித்த சண்முகத்தெம் பெம்மான்றன் சீரலைவாய்ச்
சன்னதிசே விக்குந் தயவினால்—முன்னாலும்
109. பைந்தாம மார்பு மிலங்கப் பழமறையோர்
வந்தார் சிலபேர் வழிப்போக்காய்—முந்தும்
110. விருத்தராய்த்திண்ணையின்கண் வீற்றிருந்தார்தம்மைத்
திருத்தகுநல் லாள்வணக்கஞ் செய்தாள்—வருத்தமென்ன

(பி - ம்.) 1. ன்றன்னுடைய.

111. பெண்ணே யகத்திற் பிராமணனெங் கேயென்றார்
கண்ணீர் [1]ததும்பக் கவிழ்ந்துநின்று—புண்ணியரே
112. எங்கள் தகப்பனு ரேதோசொன் னரென்று
தங்கள் மனதிற் சகியாமல்—எங்கேயோ
113. போனார் வருஷமொன்று மென்று பொருமினாள்
ஆனு லறிவோ மடையாளந்—தேனனையாய்
114. ஒன்று நினைத்தயரே லுன்னு யகன்வருவா
னென்றுகண்ட செய்தி யியம்பினார்—வென்றிபெறு
115. சங்கரனார் கோவிலிலே தன்கணவன் போனதுவு
மங்கொருத்தி கையிலகப் பட்டதுவுஞ்—செங்கைத்
116. திரவியத்தை வீணிலே சிந்துவதுங் கேட்டாள்
வரிசைபெற்ற கற்புடைய மங்கை—பரிவுடன் வந்
117. தந்தணரைப் பின்சென் றனுப்பினாள் தன்னுடைய
சிந்தை மறுக்கஞ் சிலதீர்ந்தாள்—மைந்தனுடன்
118. பூங்குழலாள் வீற்றிருக்கும் போது பிறகொருநாள்
தூங்கிசைநல் யாழ்விறலி தோன்றினாள்-[2]பாங்குடனே
119. கேட்டருணீ யென்று கிரணமணி யாழெடுத்து
மூட்டு நரம்பை முறைதிருத்திப்—பாட்டி
120. னிசையும் நரம்பி னிசையும் பழத்தைப்
பிசையுநறும் பால்மதுரம் பில்க—[3]வசையிலாப்
121. பெண்பெருமாள் செங்கை பிடித்த மணவாளன்
பண்புடைய பேரெடுத்துப் பாடினாள் — [4]ஒண்பது[ம]
122. மங்கை முறுவலித்தாள் வாராய் விறலி[யே]
சங்கரனார் கோயில் தனைப்பாடி—அங்குள்ள
123. தாசிகளைப் பாடியவர் தங்கள் தொழில்பாடிப்
பாசிழையாய் பின்பவரைப் பாடென்றாள்—ஓசைபெறப்

(பி - ம்.) 1. தளும்பக். 2. பாங்கொடம்மா. 3. அசைவில்லாப்.
4. ஒன்பது.

124. பாடுவது மந்தப் படிப்பும் பரிவுடன்கொண்
டாடுவதுங் கேட்டா ளணங்கரசி—வாடிபெண்ணே
125. தோளுமென் கண்ணுந் துணைவ ரெனைப்பிரிந்த
நாளில் வலந்துடிக்க [1]நானுயிர்த்தேன்—காளை
126. விடந்துடிக்க மைக்கண் விறலியின் றென்றோ
ளிடந்துடித்த காரணஞ்சொல் லென்றாள்—உடந்தைபெற்ற
127. நல்வரவிங் கென்வரவு நங்கா யுனைப்பிரிந்த
செல்வர்வரு வாரென்று தேற்றினாள்—வல்லி
128. பரிசில் கொடுக்கப் பயில்யாழ் விறலி
வரிசைகொடு வீதி வரலும்—புரிகுழலை
129. விட்டுநெடு நாளாய் வெறுத்தகறு கண்ணனைப்
பட்டு மனந்தெளிந்த பான்மையனைத்—தெட்டும்
130. பரத்தையர் மோகமெனும் பாம்பின்வாய் நீங்கிச்
சிரத்தைபெறு திங்களனை யானைக்—கரத்திலவர்
131. சேர்த்துநகம் வைத்த சிறுதழும்பை யுத்தரிகம்
போர்த்து மறைத்த புயத்தானை—ஊர்த்தலைக்கண்
132. வந்தவுட னச்சமு நாணமும் வந்துடற்றச்
சிந்தனைதள் ளாடுஞ் செயலானைச்—சந்த
133. நறைகமழும் பூந்தார் நடலிங்க னைத்தன்
கறைகெழுவேற் [2]கண்ணெதிரே கண்டாள்—விறலியுஞ்
134. சென்றோ ளிணையடிமேற் றெண்டனிட்டா ளய்யாநீர்
நன்றாக வந்ததே நன்மையென்றாள்—நின்றோ
135. ளகத்திலுள்ள செய்திகளு மங்கே குழந்தை
சுகத்தி லிருப்பதுவுஞ் சொன்னாள்—மிகத்தளர்ந்து
136. நொந்தீர் திருவுடம்பில் நோவுண்டோ வித்தனைநாள்
செந்தூரை விட்டுத் திரிந்தீரோ—[3]தொந்தமில்லாத்

(பி-ம்.) 1. நானிருந்தேன். 2. கண்ணியெதிர். 3. சொந்தமில்லாத்.

137. தேவடியா ளாசையெல்லாந் தீர்ந்ததோ யின்னமுண்டோ
சாவடியிற் போம்போம் தகைப்பாற—மேவி
138. [1]நரைக்கோலங் கொண்ட நயனத்தால் நங்கை
சிறைக்கோலம் பாருமினிச் சென்று—மறைக்கோல
139. வள்ளலே யென்றாள் விறலியவள் வார்த்தைகேட்
டுள்ளசெய்தி யெல்லா முரைசெய்தான்—பிள்ளைநீ
140. ஆதலினா லுன்னுடனே யந்தரங்கம் வேணபடி
போதலா மன்றியதற் கொல்குவதேன்—கோதாய்கேள்
141. வாராத வூழிவிதி வந்து முடிந்ததென்றால்
ஆராலே கூடு மமைப்பதற்குத்—தோராயம்
142. எந்தப் பழிநடந்த தென்கோப முற்கோபம்
அந்தக் குணம்நீ [2]யறியாயோ—செந்தூரில்
143. [3]வாணுதல்நீ கேளாயென் மாமனார்க் கும்மெனக்கும்
வீணிலொரு பேச்சால் வெறுப்புவந்து—ப்ராணபத
144. மைந்தனையு நீத்து மனையாட்குஞ் சொல்லாமல்
அந்தரங்க மாய்ச்செலவுக் காயிரம்பொன்—சொந்தமாய்ப்
145. பையிலே கொண்டு பயணம்போ யன்றைக்குத்
தையலேசீவைகுண்டஞ் [4]சார்ந்திருந்தேன்-செய்யதமிழ்க்
146. கிட்ணா புரமறுநாள் சேர்ந்தேன்கிட் ணாபுரம்போற்
பட்டணம்வே றுண்டோவிப் பாருலகிற்—கட்டழகன்
147. சீமா னமிர்தகுணன் தெய்வச் சிலையெனுமெங்
கோமான்செய் தெப்பக் குளச்சிறப்புங்—காமருபூஞ்
148. சோலையுங் கோபுரத்தின் றோற்றமும் வேங்கடவ
ராலயமுங் கண்டங் ககமகிழ்ந்தேன்—மேலோங்குங்
149. காதலுட னேவய்யன் கட்டளையிற் சென்றுசப்பாச்
சாதமும் வாங்கிநன்றாய்ச் சாப்பிட்டேன்—போதுபுக

(பி-ம்.) 1. நரைக்கோலங் கண்ட. 2. யறிவாயே. 3. வாணுதலே. 4. சார்ந்தேன்.

150. நெல்லைத் தலத்திலே சென்றே னிமலனுக்குத்
தில்லைத் தலம்போற் சிறந்ததலம்—நல்லதொரு
151. பொற்றா மரையிற் புனலாடிப் பண்டைவினை
சற்றா கினுமின்றித் தள்ளினேன்—முற்றுதவக்
152. கம்பை நதிக்கவுரி [1]காந்திமதி யம்மனிரு
செம்பொன் மலர்ப்பாதஞ் சேவித்தேன்—நம்பன்
153. திருவா திரைமறுநாள் தெர்சனையுஞ் சேவித்
தொருமாதம் நின்றேனவ் வூரில்—வருவா
154. ரறிந்த மனுஷரென் றவ்வூரை நீங்கிச்
சிறந்த புடைமருதூர்ச் சேர்ந்தேன்—பிறந்திறவாச்
155. சித்தனுக் காகத் திருமேனி சாய்ந்திருந்த
கத்தனைக் கண்டிரண்டு கண்குளிர்ந்தேன்—[2]வித்தகன்
156. தென்பிரம தேசத்தே சென்றுகயி லேசனையும் [வாழ் .
அன்பினொடு செம்பொ னடிபணிந்தேன்--[3]பின்புசென்ற
157. பாவநா சத்தலத்தைப் பார்த்தாலு மாங்கவனைத்
தேவனா கச்செய்யுந் [4]திவ்யதலம்—மேவி
158. அருவிநீ ராடி [5]யமலனையுஞ் சேவித்
[6]தொருவினையுமில்லா தொழிந்தேன்-இருபொழுதும்
159. ஆங்காரம் [7]வேறின்றி யங்கங்கே சஞ்சரித்துப்
பாங்காய்த் தலவாசம் பண்ணினேன்—ஓங்கும்
160. உருவெழுத வொண்ணா வொருபொருளை யுக்ரப்
பெருவழுதி கண்ட பிரானை—மருவுமன்பர்
161. பேராசைக் கேயிணங்கு பெம்மானைப் புன்னைவனச்
சீராசைக் கேசென்று சேவிப்ப—ஓராசை
162. பற்றி நடந்தேனென் பாக்கியம்போற் சித்திரைக்
[8]கொற்றவிழா வுக்குக் கொடியேறிப்-பொற்றொடிக்கை

(பி - ம்.) 1. காந்திமதியினிரு. 2. பித்தன்வாழ். 3. இன்ப வனைப். 4. தெய்வதலம். 5. யமலனைச் சேவித்தே. 6. னொரு வினையு. 7. வேறன்றி. 8. கொற்ற திருவிழா.

163. யாவுடைய தேவியுமென் னய்யனுமாய் வெள்விடைமேற்
சேவைதரு நாலாந் திருநாளிற்—கோவிலின்முன்
164. சன்னதி வாசலிற்போய்ச் சந்தித்தேன் தெண்டனிட்டேன்
இன்ன லெல்லாந் தீர்ந்துகரை யேறினேன்—முன்
165. வீதிவலம் வந்தருளி மீண்டான் றிருவாசற் [னவனும்
சோதிமணி மண்டபத்தின் சுற்றெல்லாம்—வேதியரும்
166. சைவரும்வே றுள்ள சனங்களுங்கை கூப்பிநிற்குந்
தெய்வச் சபையின் சிறப்பெளிதோ—வெய்ய
167. பிணிமாற மண்கொடுக்கும் பேரருளெங் கோமான்
பணிமாறு காலம் பணிந்தேன்—தணியாத
168. ஆனந்த வெள்ளத் தழுந்தினேன் காமவெள்ளந்
தானந்த வெள்ளத்தைத் தாண்டிவிட—மானேந்து
169. மைவிழியார் தட்டி வளையம் வருதலுமோர் [மவள்
பெய்வளையைக் கண்டுமயற் பேய்கொண்டேன்-தொய்யு
170. சிற்றிடையும்பட்டுடையுஞ்செண்பகப்பூம்பந்துகொண்டு
சுற்றிய கொண்டைச் சொருக்கழகும்-பொற்குழையும்
171. வச்சிரத் தோடுமவள் மாணிக்கப் [1] பூண்முலைமேற்
கச்சு மணிக்கடகக் கைவீச்சுங்—கெச்சமும்
172. பாதத் துணைச்சிலம்பும் பாடகமு மென்னறிவைப்
பேதித்த கோலப் பிடிநடையுஞ்—சோதிமணி
173. மூக்குத்தி முத்து முகந்த திருப்பவள
வாய்க்குட் குறுஞ்சிரிப்பின் மார்க்கமும் - நோக்கத்தால்
174. பார்த்தேன் மிகவும் பரவசமா னேனுடம்பு
வேர்த்தே னுயிர்த்தேன் வெதும்பினேன்-கீர்த்திபெறு
175. மெங்கோனுங் கோயிற் கெழுந்தருளும் வேளையிலே
பைங்கோதை நல்லாளும் பாங்கியரும்—அங்கேயென்

(பி - ம்.) 1. பூண்முலையிற்.

176. ஆவியுங் கண்ணு மறிவுமவள் பின்தொடரக்
கோவிலுக்குள் ளேநடந்தாள் கொஞ்சமோ—பாவி
177. மணியிழந்த பாம்புபோல் வாசலிலே நின்றேன்
பணிமொழியாள் தன்வரவு [1]பார்த்தேன்-துணிவென்னும்
178. என்னிரு கண்களுக்கும் ஏதோ சடுதியிலே
கன்னி வருவதுபோற் காண்பிக்கு—மந்நேரஞ்
179. செஞ்சிலம்புங் [2]கேட்டுத் திகிர்திகீ ரென்னுநெஞ்சங்
கொஞ்சமல்ல வென்விரகக் கோட்டாலே—வஞ்சியவள்
180. தட்டியுங் கையுமாய்ச் சாய்ந்துநின்ற தூணைப்போய்க்
கட்டி [3]யணைக்கவுங்கை காலெழும்புங்—கெட்டேன்
181. இதுவென்ன மோக மிதுவென்ன தாகம்
இதுவென்ன [4]சோக மெனக்கு—மதுமலர்ப்பூங்
182. கோதையு மத்தறுவாய் கோவிற் றொழின்முடித்தென்
வேதனை தீர வெளிவந்தாள்—மாதரசி
183. சந்த்ரோ தையஞ்சூழ்ந்த தாதியரே நட்செத்ர
மிந்த்ராணி யுந்த்ராணிக் கீடல்ல—பைந்தொடியைக்
184. கண்ட ரிஷீசுரருங் காமிப்பார் நானுசை
கொண்ட தபூர்வமென்று கூறுமோ—ஒண்டொடிதன்
185. பாங்கியரி லேயொருத்தி பற்பமுக வல்லியெனும் [க்கு
பூங்குழலாள் கிட்டமெள்ளப் போயடுத்தேன் - ஈங்குமு
186. முன்னே நடக்குமிந்த மோகினியார் பேரேது
மின்னேசொல் லென்று [5]விளம்பினேன்—தன்னுருவுங்
187. கண்[ணு]ருவு மொன்றாக் காட்டிநின்ற சீராசைப்
[6]பண்ணவன்றன் கோயிற் பரிகலத்தில்—எண்ணு
188. முதன்மைக் குடிப்பிறந்த மோகன ரம்பை
மதனுக் கபிஷேக மாலை—யிதமித்த

(பி - ம்.) 1. பார்ப்பேன். 2. கேட்குங். 3. யணைக்கவுமென். 4. சோப. 5. விசாவினேன். 6. பண்ணவனுர்.

189\. நங்கள் குடிக்கு நடுநா யகமான
திங்கள் வதனத் திருப்பாவை—மங்கைபேர்

190\. அந்தணரே கேளு மதிரூப [1]ரத்னமென்றாள்
இந்து நுத லாளுக் கிணங்குமே—தொந்தமங்கே

191\. கூட்டுவித்தா லார்தடுத்துக் கொள்வார் சிவன்செயல்நின்
றூட்டுவித்தா லாரொருவ ராடாதார்—கேட்டு

192\. மடிவுவா ராமல் வயிரவனுக் கங்கே
நெடியவட மாலேக்கு நேர்ந்தேன்—துடியிடையாள்

193\. சன்னதி வீதிவிட்டுச் சந்திக்குத் தென்புறமாய்த்
தென்னமர நிற்குந் தெருவாசல்—அன்னதொரு

194\. பாரமனை யுட்புகுந்தாள் பாங்கியெனும் பற்பமுக
நேரிழையாள் மாத்ரமங்கே நின்றுகொண்டாள்—வாரு

195\. வேதியரே யெங்கே விடுதியென்றாளென் வரவை[மையா
யாதி முதலா யறிவித்தேன்—பாதியும்நான்

196\. சொல்லுமுன்னே யென்கருத்தைக் கண்டாள் சுகக்காரி
வல்லமைபோ லில்லையொரு மாதருக்கு—நல்லதிங்கு

197\. நில்லுமென்று போனாள் நினைத்தபடி யேமுடிப்பாள்
இல்லையென்று வாராளென் றெண்ணினேன்—ஒல்லையிலே

198\. வந்தா ளவள்பிறகே வந்தொருத்தி கைலாகு
தந்தாள் நடந்தேன் தரிப்பேனோ—[2]முந்தநான்

199\. உள்ளுத் தலைவாச லுட்போனே னப்போதோர்
வெள்ளைத் [3]தலைச்சி வெளிவந்தாள்—தள்ளரிய

200\. பேரனார் வந்தீரோ வென்றாள் பிறகொருத்தி
வாருங் கொழுந்தனார் வாருமென்றாள்—ஓர்சிறுபெண்

201\. அத்தா னெனவந் தழைத்தா ளவரவருக்
[4]குத்தாரஞ்சொல்லிமனை யுட்புகுந்தேன்-சித்திரப்பூம்

(பி - ம்.) 1. ரத்னமென்றால். 2. முந்தனுள். 3. தலைநாச்சி வெளியில்வந்து - தெள்ளரிய. 4. குத்தரங்கள்.

202. பட்டக சாலையிலே [1]பாய்விரித்தார் போயிருந்தேன்
தட்டுநிறை யச்சுருளுந் தான்பரப்பிப்-பெட்டியிலே
203. [2]கெந்தப் பொடிவைத் தனுப்பினாள் கிஞ்சுகவாய்ப்
பைந்தொடியைப் பெற்ற பழிகாரி—வந்தெதிரே
204. நில்லாளா முள்ளாங்கி [3]லேநின் றுபசாரச்
சொல்லா லுரு[க்]கத் தொடங்கினாள்—கல்லு
205. முருகுமே யன்றைக் கொருநன் னிமித்தங்
கருட தரிசனங்கண் டாளாம்—பெரியதிண்ணை
206. மூலையிலே சொன்ன முகிழ்த்தக் கெவுளியொருக்
காலுமில்லை யாம்விடியற் காலத்தே—பால்வார்த்துத்
207. தங்கச்சி சோறுண்ணுந் தாலத்தோ சீனியிலோ
யெங்குக் கிடந்துதோ வெவ்வகையோ—செங்கைக்குள்
208. மஞ்சளகப் பட்டதாம் வந்துதுகல் யாணமிது [தனில்
கொஞ்சமல்ல நன்மையென்று கொண்டாளாம்—நெஞ்சு
209. எண்ணியவா றிங்கே யெழுந்தருளி னீர்நாங்கள்
[4]பண்ணியபூ சாபலத்தின் பாக்யமன்றோ-புண்ணியரே
210. கைந்நிறையப்பொன்கொடுத்துக்கண்ணிறைந்தமாப்பிள்ளை
மெய்ந்நிறையக் கட்ட விதிகண்டீர்—மைந்நிறைந்த [யை
211. கண்ணாளுக் கேற்ற கணவர்நீர் கண்டவுடன்
உண்ணாமற் பூரித்த தென்னுடம்பு—பெண்ணனையீர்
212. ஆரங்கே மெத்தைதட்டிப் போடுங்கோ ஆடரங்கை
வேருங் கொழுந்தும் விதானியுங்கோ—பாருங்கோ
213. குத்து விளக்கையென்றாள் கூறும் வெகுமான
மித்தனையுஞ் சும்மாவந் தெய்துமோ—பத்திவிடு

(பி - ம்.) 1. பாய்விரித்தாள். 2. கெந்தபொடி மேல் வைத். 3. ல் நின்றுருபசாரச். 4. பண்ணிய பூசா பலனன்றோ.

214. காதிற் கடுக்கனுமென் கைந்நிறைந்த மோதிரமு
[1]மாதிப் பசும்பொன் னரைஞாணும்—கோதி
215. முடிந்த குடுமி முடிப்பூவுங் காதில்
வடிந்த சவாது மணமும்—படிந்ததொரு
216. பட்டுக்கை வாளையுமென் பையிற் கலீரென்று
விட்டுக் கிலுங்கும்வெள்ளி வெண்டையமு-மிட்டவரிச்
217. சந்தனமு நானிருக்குந் தந்தியுங் கண்டுவிட்டால்
வந்து விடாதோ மரியாதி—சொந்தமாய்
218. ராச வரிசை நடக்குதல்லால் [2]உன்னுணை
வேசைமகள் பாங்கோ விளம்புங்கால்—வாசமலர்க்
219. கோதையும் வெந்நீர்க் குளித்தாளென் றுங்கொருத்தி
ஓதினுள் மற்றொருத்தி யோடிப்போய்—மாதரசி
220. கட்டுவற்கங் கொண்டுவந்தாள் கண்ணுடியுமுடைமைத்
தட்டு மெடுத்தொருத்தி தாங்கினுள் — திட்டிநுழைந்
221. தத்தனையுங் கொண்டுபோ யாடம் பரஞ்செய்தா
[3]ரெத்தனையுந் திட்டென் றியம்புவேன் — சுத்தரத்ன
222. வல்லியென்றூர் பாங்கியென்னை வாருமென்று கைகொடுத்
[4]மெல்லிநல்லாள்தன்படுக்கை வீட்டிலே—செல்ல [தாள்
223. விடுத்தாளங் கேகிடந்த மெத்தையிலோர் போது
படுத்தாலுந் தீருமே பாவம்—தொடுத்தசையுஞ்
224. சங்கிலியோ தூங்குமஞ்சக் கட்டிலோ சாளரமோ
இங்குலிக வன்னத் தெழிற்கநவோ—வங்காளப்
225. பச்சையும் பஞ்சுமிட்ட பாரத் தழுவணையோ
மெச்சியமேற் [5]கட்டு விதானிப்போ—இச்சையுடன்

(பி - ம்.) 1. மாணிப். 2. என்னுணை. 3. ரெத்தனையந் தத்தென். 4. மெல்லியலாள். 5. கட்டிவிதானமோ.

226. பார்த்துடம்பு பூரித்தேன் பாங்கியருந் தானுமா
யார்த்தசிலம் போசைகலீ [1]ரென்றலம்பப்—போர்த்த
227. சலவையுங்குப் பென்ற சவாது மணமுங்
கலவை மணமுங் கமழக்—குலவுபெடை
228. யன்னமென வந்தெ னருகே கவிழ்ந்துநின்று
ளின்னநினைத் தானுமன மேங்குமே—சன்னையாய்ப்
229. பாங்கியரும் போய்மறைந்தார் பையவந்து மாமியா
ரோங்குமதிட் பக்கத் தொதுங்கிநின்று—நீங்களிங்கே
230. வந்ததே பாக்யமப்பா மார்க்கண்டன் போலிருப்பீ
ரிந்தவூர் பொல்லா விடும்பையூர்—அந்தரங்கம்
231. போலப் பழகுவார் பொல்லாப்புண் [2]டாக்குவிப்பார்
காலப்ர மாணக் கலிகண்டீர்—வாலப்
232. பருவமிது தேவடியார் பாசாங்கு செய்வார்
திருவுளமுண் டேயுதவி [3]செய்ய—ஒருவருக்கு
233. மிங்குப் பொறுப்பில்லை யெங்கள் குடியிருப்புச்
சங்கைப்பா [4]டென்னத் தகாதுநீர்—நங்கை
234. சிறியாள் லவலேசந் தேவடியார் மாற்கம்
அறியாள் பசலைப்பெண் ணய்யா—நெறியாய்
235. நடக்கினும்பொல் லாப்பாய் நடந்தாலு முற்றும்
அடைக்கலமாய்க் கைக்கொண் டருளும்—படைக்கிற்
236. பணமேது பாஷாணம் பண்பாய் மனுஷர்
குணமே பணமென்று கொள்வேன்—மணவறையி
237. லின்றுதந்த காட்சிபோ லென்சீவ னுள்ளமட்டும்
நன்றிபெற வாழ்ந்திருங்கோ ணுன்காண—என்று

(பி - ம்.) 1. ரென்றியம்பப். 2. டாக்கிவைப்பார். 3. செய்யும். 4. டெண்ணத்.

238. மகளை யழைத்தாள் மணிமுதுகை நீவி
முகமுந் தடவியுச்சி மோந்தாள்—சுகமே
239. யிருமகளே யென்றனுப்பி யேகினாள் வந்தென்
னருகிலிருந் [1]தாள்பெண் ணரசி—பொருமலைநான்
240. எங்கே யடக்குவே னென்றீ பரத்து முன்னே
அங்கேயு முண்டோ [2]வபிமானஞ்—சிங்கார
241. வாச லடைக்கவில்லை வாடை பரிமளங்கள்
பூசவில்லை பாக்குமுதற் போடவில்லை—பேசுவதென்
242. ஆடை முழுது மவிழ்க்கவில்லை பூண்முலைமேல்
வாடை ரவிக்கைமுந்தி வாங்கவில்லை—கூடி
243. [3]எடுத்தே னணைத்தேன் ரதிகேளி யாடத்
தொடுத்தேனி தென்ன துரியம்—படுத்த
244. சுகங்கள் மிகுந்து துவண்டு துவண்டு
முகங்கள் முகந்து [4]முயங்கி—நெகிழ்ந்து
245. குலைந்தது கொண்டை [5]குழைந்தது கொங்கை
உலைந்தது செம்பொ னுடம்பு—கலைந்த
246. திலங்கு பசும்பொ னிணங்கு நிதம்ப
மலங்க முகங்க ளலம்பி—நலங்கொள்
247. நறுந்துகி லெங்கும் நனைந்து [நனைர்து]
மறந்திரு சிந்தை மருண்டு—சிறந்த
248. பெருந்துடை யுந்துடை யும்பிரி வின்றி
நெருங்க மருங்கு நெளிந்து வருந்த
249. இதழ்க்குறி தைக்க வெனக்கு மவட்கு
மதத்த களிப்பு [6]மயக்க—இதத்த

(பி - ம்.) 1. தாளென்னரசி. 2. அடிமாணம்-சங்கையாய் 3. எடுத்தணைத் தேனரதி கேளிக்கையாடத். 4. முயங்க. 5. குலைந்தது. 6. மயக்கு-மிதத்த.

250. [1]பிடர்க்குளி றக்கு பிறைக்குறி வைக்க
மடற்கமு கெட்டு வகுப்பில்—நடத்து
251. சிறுக்குரல் மிக்க செவிக்கமிர் தொப்ப
[2]வுறிக்கை யிணைக்கை யுடற்குள்—இறுக்க
252. வளைகள் சிதற [3]மழலை பதற
முளைவெண் ணிலவின் முறுவல்—விளைய
253. இருவ ருடனு மிருவ ருயிரு
மிருவர் மனது மிளக—வருகுது
254. போக மெனக்குப் பொருதடா வென்றுசண்ட
வேக [4]முடனெழும்பி மேற்கொண்டாள்—நாகரிகக்
255. காமதோபொன் னோலையோ காருண்ய வாண்முகத்தின்
மீதோ டியகோல வேர்வையோ—மாதுநல்லாள்
256. [5]தத்தரமோ வண்டிறக்கோ தப்பி முறைமயங்கு
முத்தரமோ கூடு மொருமிப்போ—எத்தையென்று
257. சொல்வே னுபரித் தொழிலுக் கவனுடனே
வில்வே ளனுபவிக்க வேண்டாவோ—கொல்வாள்
258. எளிதாய் விடுவாளோ யானுமொரு வாறு
நெளியா துளம்பெலத்து நின்றேன்—களிகூர
259. மெச்சினு ளாடவனீ [6]யாமய்யா வேறொருவர்க்
[7]கிச்சியா துள்ள மினியென்றாள்—சச்சாய்
260. நடந்ததோ சம்போக நாகரிக மாகக்
கிடந்ததோ ராண்டுசெல்லுங் கேட்கக்-[8]கடந்ததொரு
261. காமசல ராசிப்ர வாகம் கரைபுரண்டு
பூமலர் மெத்தைப் புறநனையத்—தாமதஞ்சற்

(பி-ம்.) 1. விடிகுஞ்சிரக்கள்; பிடர்க்குளி றக்கப். 2. வுறுக்கி. 3. மலைகள். 4. முடனேயெழும்பி. 5. தத்தமே. 6. யாமடா. 7. கிச்சையதுள்ள மினிதென்றாள்-அச்சாய். 8. கிடந்ததொரு.

262. நில்லாது போக மிருபேர்க்கு மொத்திருந்த
சல்லாப [1]போக சமயத்தே—கொல்லாமற்
263. கொல்லவோ வந்தாய் கொலைகாரா வென்றுசற்றே
மெல்ல மழலை மிழற்றினாள்—வல்லியங்கே
264. தன்கலையும் வேர்த்த சரீரமுமோர் சோபைதர
என்களப மார்பி னிடைவீழ்ந்தாள்—மின்கொடியை
265. அத்தறுவாய் பார்க்கவெனக் காயிரங்கண் வேண்டாவோ
முத்தியசெவ் வாயும் முகமுமாய்—நித்திரைபோய்
266. அங்கே விடாய்தீர்ந் தெழுந்திருந்தா ளய்யாமற்
றெங்கே துகிலென் றெனைக்கேட்டாள்-செங்கையினால்
267. வாங்கியொரு தட்டுடுத்தாள் மற்றத் துகில்கொடுங்கை
தாங்கினாள் நானுமவள் தானுமாய்—ஆங்கே
268. [2]வெளியில்வந்து நின்று விடாயாறி மீளத்
தளிரணைமேற் சென்ற தறுவாய்—இளமுலையைப்
269. பார்த்தாள் நகக்குறியைக் கண்டாள் பழிகாரா [யினும்
தூர்த்தாவென் றாள்சரிந்தாள் தோளின்மேல்-வார்த்தை
270. பெண்மையினும் சம்போக [3]லீலையினும் பேயாக்கி
உண்மை மனத்தை யுருக்கினாள்—கண்மயங்கு
271. நித்திரையி லேகொடுங்கை நீங்கினா னுஞ்சகியாள்
அத்தனையும் பொய்யென் றறிவேனோ—சத்தியமாய்
272. உள்ளபடி கொண்டே னுதயகா லத்திலந்தக்
கள்ள நெடுநீலி கையிலே—கொள்ளையாய்
273. எண்பதுபொன் வாரிக் கொடுத்தே னெழுந்திருந்தேன்
தண்புனல்பாய் நாகசுனை தன்னிற்போய்ப்-பண்புடனே
274. சந்திபண்ணி னேன்சோமன் தப்பினேன் தப்புதற்குச்
சிந்தை பொறாது திகைத்துநின்றேன்—முந்தமுந்த

(பி - ம்.) 1. சோக. 2. வெளியில்வந்தேக. 3. லீலையெனும்.

275. மஞ்சள் துவண்ட [1]மணம்படிந்து போவதுதான்
கொஞ்சமோ வுள்ளங் கொதியாதோ—நெஞ்சுமகிழ்ந்
276. தந்தணர்கள் வீதியிலே சென்றேனப் போதொருத்தி
சந்தனக்காப் பாய்ப்பெற்ற தாயைப்போல்-வந்தெனது
277. பிள்ளையைப்போ லேயிருந்தாய் பிள்ளாய்நீ யாரென்றாள்
உள்ளபடி சொன்னேன்பே ரூரெல்லாம்—மெள்ள
278. அகத்திற் கொடுபோனா ளன்புடனே யெல்லாம்
முகத்தில் தெளிந்துகொண்டாள் முற்றும்—மிகத்தயவா
279. யுண்ணப் பழையதிட்டாள் உள்ளிருந்து சாப்பிட்டேன்
எண்ணப் படாதுகறி என்னாணை—புண்ணியவதி
280. தேகமிந்தத் தேகநான் செய்ததிலே பாரமில்லை
ஆகிலும் நான் பிள்ளை யவளுக்கே—ஓகைபெற
281. காலத் திருநாளிற் கண்ணுக் கடங்காதென்
மாலைக் குழலி வருங்காட்சி—லீலைவிளைத்
282. தென்னுடனே ராத்ரி யிருந்து வருந்திவிட்ட
வன்னமுள்ளபொன் னுடம்பின்வாட்டமும்-பின்னுமுன்னுந்
283. தள்ளிநெருங் [2]குந்திருநாட் சந்தடிக்குள் ளேயுமென்மேற்
கள்ளமுடன் போட்ட கடைக்கண்ணும்-பிள்ளும்
284. அதரக் குறியு மதைப்பிறர்கா[3] ணாமல்
பதலப் படுத்திவரும் பண்பும் — இதமாய்ப்
285. [4]பிடரியில்நான் வைத்த பிறைக்குறியுங் கண்டேன்
உடலம்பூ ரித்தே னுடனே—தொடர்பிடியாய்
286. ஆள்விட் டழைத்தாள் அழைத்தவுடன் போய்ப்புகுந்
வாளொத்த கண்ணாள் மனையிலே—நாளிட்டுச் [தேன்

(பி - ம்.) 1. மயம்படிந்து. 2. கித்திருநாட். 3. ணாமல்மறை. 4. பிடரில்நகம்.

287. [1]சோதிடம் சொன்னான் சுகமென்று மாமியார்
காதல் மகளையுமென் கைக்கொடுத்து—மாதரசி
288. சென்மித்தாள் வேண்டியதைத் தேடினா ளும்முடைய
தன்மத்தி லுண்டெல்லாச் சம்பத்தும்—என்மட்டோ
289. நாலு தலைமுறையாய் நாங்க ளொருவன்கீழ்
மாலிமையாய்ப் பெண்டிருந்து வாழ்ந்ததல்லால்-சாலமாய்த்
290. தேடியுண்ண மாட்டோமென் சேயிழையின் நாள்வரைக்கும்
நாடியது மில்லையொரு நாயகனைக்—கூடிய
291. நேரபல னேவலியச் சொன்னா ளவள்நினைத்த
காரியநான் மீறக் கடவேனோ—நீரிவளைப்
292. பெண்டுவைத்துக் கொள்ளுமென்று பேசினாள் முற்றுமிவள்
உண்டுநமக் [2]கென்றுநம்பி யொப்பினேன்—பண்டுள்ள
293. மாப்பிள்ளை மாரை மறந்தா ளவளெடுத்த
கோப்பெனக்கு நல்லதோ கூறுங்கால்—சாப்பிடத்தான்
294. நேரமுண்டோ வேறே நினைவுமுண்டோ ஆண்பிள்ளைக்கு
வீரமுண்டோ பெண்மோக மேற்கொண்டால்—பாரமென்
295. வைத்தாள் செலவுக்குமாதவழி நூறுபொன்னும்[மேல்
உத்தார மென்றேன் ஒறுப்பேனோ—முத்துமுத்தாய்ப்
296. பெண்டுவைத்த மாப்பிள்ளையைப் பேர்சொல்லா ளாமத்தை
கண்டமட்டி லேஒழிப்பாம் கைநெரிப்பாம்-முண்டையவள்
297. அக்காள் கொழுந்தன்மேல் ஆணை கடவாளாம்
சிக்காதோ என்போல்வார் சிந்தனைதான்—எக்காலும்
298. தூக்கமுண்டோ கண்ணுக்குத் தூங்காச் சிவன்ராத்ரி
நீக்கமுண்டோ எங்களுக்கு நித்தமுண்டு—நோக்கமற
299. மாத மொருக்கால் மனைவிலங்கு நாள்மூன்று
மோதுவதேன் மூன்று யுகமன்றோ—வேதனையாய்ப்

(பி - ம்.) 1. சோதிரிஷம். 2. கென்று சொலி.

300. பள்ளி யறைக்குட் படுத்திருப்பே னுலாநாள்
வெள்ளி யுதிக்குமுந்தி மெல்லியல்போய்த்—தெள்ளு
301. புனலாடி வந்தாள் புணர்ச்சியின்றி யெவ்வா
றெனைநீ மறந்திருந்த தென்றாள்—கனவிலே
302. கண்டேனுன் னோடுதினங் கைகலந்தே னென்றுமுத்திக்
கொண்டேனைக் கண்சிவந்து கோவித்தாள்-உண்டாச்சோ
303. நித்திரையுன் கண்களுக்கு நீகனவு காணவென
மெத்த மனம்பொருமி விம்மினாள்—அத்தனையும்
304. சொல்லும் பொழுதெளிதோ தோகைநல்லாள் [1]பாவனையிற்
கல்லுங் குழைந்து கரையாதோ—சொல்லுகின்ற
305. கைப்பொருளை யெண்ணுமோ கன்னியனு போகமே
மெய்ப்பொருளென் றெண்ணினேன்வேறில்லை-யிப்படியே
306. [2]தேனு மதுரித்த தீம்பாலும் போற்கலந்து
நானு மவளும் நடக்குநாள்—மானூர்க்
307. குடியிருந்த வேதியரிற் கோதண்ட னென்போன்
முடியமறை நூலுணர்ந்த முன்னோன்—வடிவிலே
308. கன்னல்வில்வே ளொப்பான் கனகாவி யப்ரசங்கி
யென்னுடனே நட்பாய்வந் தெய்தினான்—பின்னமற
309. வெங்களிலே யொன்று யிருந்தோ மவனையென்
வங்கணத்துக்கேற்றபிள்ளை மாணிக்கம்-அங்கொருநாள்
310. என்செய்தி யைக்கேட்டான் யான்சொன்னே னப்பொழுது
தன்செய்தி யைக்கேளாய் தம்பியென்றான்-முன்செய்த
311. கன்மவினை யாராற் கடக்கப் படுமெனக்குச்
சென்மதல மானூர் சிலகாலம்—நன்மையாய்த்
312. தாதைசொல்லுக் கீழ நடந்தேன் தமையன்கை
மோதிரக் கல்லின் முகாந்திரமாய்—நீதிகெடச்

(பி - ம்.) 1. பாவனைக்குக். 2. தேனுங்கதுசித்த; தேனுந்திரித்த.

313. சொல்லாத வம்புதும்பு சொன்னான் பிதாவுமெனைப்
பொல்லாத துர்ச்சனா போவென்றான்—நல்லதென்றே
314. அன்னைகிட்டப் போய்நின் றழுதே னவளுக்கு
மென்னிடத்தில் வார மெளிதல்ல—சன்னையாய்
315. உள்ளுக்குப் போனா ளொருசாளி கையெடுத்தாள்
மெள்ளக் கொடுத்தாள் வெளிவந்து—பிள்ளாய்
316. சதுருடனே போய்வடக்குத் தாண்டிப்போ காமல்
மதுரைமட்டி லேதிரும்பி வாவென்—றுதிர்தடங்கண்
317. நீராலே என்னை நிறையமுழுக் காட்டினாள்
ஆராலே கூடுமிந்த ஆதரவு—தோராயந்
318. தாயா ரடியிணைமேல் தாழ்ந்தேன் விடைகொண்டேன்
பேயான பாவி பிறப்பட்டேன்—போயுலகில்
319. அங்கங்கே சஞ்சரித்தே னப்பாலுன் போலிந்தச்
சங்கரனார் கோவில் தனில்வந்தேன்—உங்கள்
320. அதிரூப ரெத்னமெனு மாயிழைக்கு மூத்த
சதிகாரி மோகவல்லி தன்பால்—விதிகொடுபோய்
321. விட்டதினா லிந்த வெறுமையா னேனென்று[டுண்டோ
பட்டதெல்லாஞ் சொன்னேனோர் பாரதம்போல்—மட்
322. முன்பு [1]தலைமகளாய் மோகவல்லி மாத்ரமல்லாற்
பின்பு நெடுநாளாய்ப் பிள்ளையின்றிப்—பொன்பறிக்கும்
323. அத்தையனு ராகவல்லி யம்மையார் நோன்பிருந்து
நித்தியனு நாகசுனை நீராடிச்—சுத்தமாய்
324. உண்டுசிவாலயத்தினுள்ளே [2]தவங்கிடந்து[டொடியைப்
கெண்டையங்கண் [3]ணாட்கதுவே கெற்பமாய்—ஒண்
325. பெற்றா ளதிரூப ரெத்னமென்று பேரிட்டாள்
வற்றாத [4]செல்வம் வளர்த்திபாய்—முற்றினாள்

(பி - ம்.) 1. தலைமகள். 2. தவங்கிடந்தாள். 3. ளாதுவே. 4. செல்வ.

326. பேதை பெதும்பைபோய்ப் பின்னைத் [1]திரண்டுவிட்டாள்
மாதுபன்னி ரண்டு வயதிலே—கோதைக்குப்
327. புத்திசொன்ன தாய்ப்பாவி பூராயங் கேளென்று
னத்தனையு மெங்கே [2]யறிந்தாளோ—குத்துமுலை
328. பாக்களவு தோன்றும் பருவத்தே தன்மகளை
ஆக்கமுட னுட்கொண் டருகழைத்துப்—பாக்ய
329. மொருவர் வசமோ யுனக்குநல்ல வாலப்
பருவமிது தேடியுண்ணப் பக்வங்—குருவசனந்
330. தப்பினுந் தாய்வார்த்தை தன்னை யுபதேச[பொருள்கள்
மெய்ப்பொருளாய்க் கொள்ளுவதே மேம்பாடு—கைப்
331. உள்ளவரை முற்பணயங் கேளாதே யுள்படுத்துக்
கள்ளவித மெல்லாங்கேள் கண்மணியே—மெள்ள
332. வரவழையுன் வீட்டிலே வந்தா லெதிர்போய்ப்
பரவு வெகுமானம் பண்ணு—தெருவிலே
333. கண்டா லெழுந்திருந்து நில்லு சனமோகங்
கொண்டார்போல் மெத்தக் குழைந்துவிடு—பெண்டாக
334 வைத்தருளும் வேறே மனம்பிடிக்கு தில்லையென்று
சத்தியமாய்ச் சும்மா தலையிலடி—[3]நித்திரையை
335. ஆசைப் படாதே யரைவிளக்கா லன்றிநம்போல்
வேசைக்கு வெள்ளாண்மை வேறுண்டோ-பேசையிலே
336. வேற்றொருத்தி பேச்செடுக்க வொட்டாதே விம்மியழு
தூற்றுகளக் கண்ணீ ருகுத்துவிடு—தூற்றுங்
337. களவுவெளி வாராமல் கைந்நகத்துக் குள்ளே
மிளகுபொடி வைத்தவளே வேசை—இளநேரம்
338. வீதியிலே வந்துநில்லு வேடிக்கை பண்ணுகொண்டை
கோதி முடிக்குங் குறைவிம்போல்—டாதேயுன்

(பி - ம்.) 1. திரண்டாளாம். 2. யறிந்தாளோ. 3. நித்திரையில்.

339. னுத்தரிகஞ் சோர வுபயமுலை காட்டிமறை
யத்தனையும் வேசைக் க[ை]டவன்றோ—துத்தாகத்

340. [1]தெட்டித் தொழில்நடத்தும் தேவடியார்க் கல்லவோ
கட்டித் திரவியங்கள் கைசேரும்—சட்டமாய்ச்

341. சஞ்சரிப்போர் வந்தால் [2]தராதரத்துக் கேற்றபடி
கொஞ்சி மலரணைமேற் கூடியிரு—மிஞ்சு

342. கடினக்கா ரர்வந்தாற் கைச்சரசத் தோடே
குடிலத்தாற் கொஞ்சிக் குழைம்பிப்—[3]பிடிபாடாய்ச்

343. செய்யுந் தொழிலறிந்து செய்து வசப்படுத்தி
மெய்யெங்கு மோடி விரீரென்றூற்—றையவெழுந்

344. தந்நேரங் கூடி யதுகொண்டு பூரையிடு
பொன்னேசும் மாவுடம்பைப் போடாதே—பின்னை

345. மதனூல் படித்து வருவார் சிலபேர்
இதமாகக் கூடி யிருந்தாற்—பதறுமற்

346. கூச்ச மினிப்பொறேன் கொல்லாதே கார்யமெனக்
காச்சுதென்று கட்டி யணைத்தெடுத்து—மூச்சடக்கிக்

347. கன்னத்திற் பூணக் கடித்தா லதுகொண்டு
தன்னைத் தனக்குள்ளே தான்மகிழ்ந்து—பின்னைத்தான்

348. பாராட்டான் விட்டு விடுவான் பழிகாரி
சீராட்டோ காமஞ் செலவிடுதல்—போராட்டாய்த்

349. [4]தம்பனைக்கே தேனு மொன்றைப் பூசித் தழுவவரும்
வம்பரைப்பே யாக்க மருந்துண்டு—செம்பரத்தம்

350. பூவினூ [5]மத்தப் புழுப்போட் டரைத்தபொடி
நாவிலங்கு னேயடங்குந் துன்மார்க்கம்—நாவலவர்

(பி - ம்.) 1. செட்டித். 2. தராதலத்துக். 3. ப்டிபடாச். 4. தம்பனத்தே. 5. மத்தம் பொழுப்போட்.

351. வந்தாலுஞ் சும்மா வரச்சொல்லு நாலிரண்டு
தந்தாலு மாதாயந் தக்கினது—விந்தையாய்
352. எப்படித்தான் கூடி யிருப்பினும்பின் வாங்காமல்
அப்படியே கூடி யனுப்பிவிடு—தப்பரையும்
353. பொய்யா சையுமல்லாற் பொன்னே யொருவர்மேல்
மெய்யாசை கொண்டவளும் வேசையோ-கைப்பிடியாய்
354. ஊர்மணியக் கார னழைத்தா லுடனேபோ
பேர்மகிமை கொண்டு பிழைக்கலாம்—ஆர்வரினும்
355. முன்புமடிச் சீலை முடிப்பு நெகிழ்க்கவிட்டுப்
பின்பு [1]நெகிழ்த்துன் பிடைவையைநீ—யன்புபெறச்
356. சல்லித் தனம்பேசுந் தாறுமா றுக்காரக்
[2]குல்லைத் திருடரைநீ கூடாதே—கல்லுக்குள்
357. நாருரிக்கி றாள்சிறுக்கி நாலாங் குடியாள்தன்
காரியத்தைக் கேட்டாற் கதைகண்டாய்—பேராய்த்
358. தலையெடுக்கு நாளிலொற்றைத் தாலிமுத லில்லை
விலைமதிக்கக் கூடாதென் மின்னே—முலையிலிட்ட
359. முத்துவட மிப்போது முச்சூடும் தேடினா
ளத்தனையும் பூண்டா லசைவாளோ—இத்தனையும்
360. பெற்றதாய் சொன்ன பிடிப்பின் படிநடந்தோ
மற்றதிலோ சொல்லாய் மகளேநீ—யிற்றைவரை
361. யென்காலம் போக்கினே னேழைப்பெண் மூத்தமகள்
உன்கால மாச்சுதினி யுன்னிச்சை—மின்கொடியே
362. புத்தியுண்டாய் வாழென்று போதித்தாள் வெள்ளரி
வித்திவிடப் பாகல் விளையுமோ—[3]தத்தியமீன்
363. குஞ்சுக்கு நீச்சுக் கொடுத்ததா ரத்தனையும்
வஞ்சிக்குத் தன்படியே வாராதோ—மிஞ்சிப்போய்

(பி - ம்.) 1. நெகிழுன். 2. குல்லத் திருடருடன். 3. தத்திமீன்.

364. அந்தச் சணமே யணிவிளக்கி லேகொளுத்தும்
பந்தத்தைப் போலோடிப் பற்றினாள்—சந்ததமும்
365. அப்படியே யெல்லா மவனுக்கே தேடியிட்டுக்
கைப்பொருளைத் தோற்றுக் கழிவோரு—மைப்படிவேற்
366. கண்ணாள் பொருட்டாற் கடன்காரர் வந்திழுக்க
உண்ணா மறிப்பி லுடைவாரும்—பெண்ணரசி
367. பாரமனை வாசலையே பார்த்தகண்ணும் பூத்துப்போய்த்
தேரடியில் நின்று திகைப்பாரும்—ஒரொருகால்
368. ஆவலுடன் கேட்பாளென் றுனவெள்ளை வெற்றிலையும்
சீவலுமாய்ப் பின்னே திரிவாரும்—ராவெல்லாம்
369. திட்டியரு காகத் [1]தெருமதிளை யொட்டிநின்று
கிட்டியனு போகவிதங் கேட்பாரும்—வட்டமுக
370. வாட்டத்தி னுலவள்மேல் வாடைமஞ்ச ளைத்திருநாள்
கூட்டத்திற் போயிழுசிக் கொள்வாருஞ்—சூட்டுமலர்ப்
371. பூங்குழலாள் மேல்வழக்குப் போடலா மென்றுமுதல்
வாங்கியதை டாப்பெழுதி வைப்பாரும்—ஏங்கியுடல்
372. வேர்த்துப்போய் வேறொருவன் மேலே யவள்நோக்கம்
பார்த்துப்பார்த் துள்ளம் பதைப்பாரும்—வார்த்தைக்
373. கடங்குமோ உங்க [2]ளதி ரூபரத்ன மென்னுந்
தடங்கண்ணாள் செய்யுமிந்த்ர சாலம்--இடங்கேடாய்ச்
374. சென்றுசிக்கிக் கொண்டாய் சிறுபிள்ளாய் கண்டசெய்தி [றக்
இன்றுரைத்தே னப்பாலுன் னிச்சையென்றான்-நன்றி பெ
375. கூறுமவன் புத்தியிங்கே கொள்ளுமோ நெட்டிமுளை
பாறையிலே வைத்தறைந்தாற் பாயுமோ—மீறுகின்ற

(மீ - ம்.) 1. திருமதிலை யொண்டி நின்று. 2. ளதிரூபி யென்னுந்.

376. காமப்பேய் கொண்டாரைக் கள்ளுண்டா ரென்பாரே
தாமப்பேய் கொண்டா தவரன்றோ—சீமாட்டிக்
377. காதியிலே கொண்டகட னத்தனையும் தீர்ந்தொழியப்
பாதியிலே நீங்குமோ பாண்சனியன்—நீதியெல்லாங்
378. கூர்த்தறிந்தும் பட்டறிந்துங் கோதண்டன் புத்திசொன்ன
வார்த்தையெல்லா மங்கே மறந்துவிட்டேன்—பார்த்த
379. பெரியோர் நகைக்கப் [1]பிராமணிக்க மும்மென்
மரியாதை யுஞ்சுருட்டி வைத்தேன்—பரிவாக
380. மன்றலம்பூங் கோதைக்கு மாத வழிச்செலவுக்
கன்றுசொன்ன நூறுபொன்னு மல்லாமற்-குன்றுடையான்
381. செட்டி கடையிலே சில்வான மென்று ரொக்கங்
கட்டிக் கொடுத்தேன் கணக்கேது—குட்டியென்ற
382. பாலிடைச்சி வாங்கினாள் பத்துப்பொன் நெய்க்காரிக்
காலகுட்டிக் கொன்பதுபொன் கைக்கொடுத்தேன்-சீலை
383. எல்லா நிரந்தரமாய்ப் பார்க்கி லிருபதுபொன்
செல்லுமொரு மாத்தைக்குத் [2]திட்டமதா—யல்லாவிலை
384. தொருதினத்தி லேகலவி யுச்சிதங்க ளாகி
யிருவருக்குஞ் சந்தோஷ மெய்தும்—பெருமிதத்தில்
385. என்னையவள் கேட்டாளோ வேதோ பயித்தியமென்
பொன்னரைஞா ணைக்கழற்றிப் பூட்டினேன்-பின்னியகாற்
386. கெச்சமென்று முந்தி யுடையென்றுங் கிண்ணமுலைக்
கச்சென்றுஞ் சொல்லிக் கணக்கிட்டு—நிச்சயமாய்
387. வாங்கினது நாற்பதுபொ னுண்டொருவன் வல்லமை
தாங்குவதோ வந்த சமுசாரம்—பாங்குடனே [யாய்த்
388. சோற்றுப் புரைமணியஞ் சூரியனென் சொற்படியே
சீற்றுப் பிறைநுதலாள் கேட்டவுடன்—ஏற்றமுள்ள

(பி - ம்.) 1. பிராமாணிக்க. 2. திட்டமாய்-நல்ல.

389. கோயிற் பணியார மெல்லாங் கொடுப்பனவ
ளாயிக்கும் பட்ச மதின்மேலே—ஞாயக்
390. கணக்கோவீண் கொள்ளைக் கணக்கெழுதி வாங்கிப்
பணக்கோட்டை கட்டினாள் பாவி—குணக்கேடன்
391. [1] ஆரியமுத் தென்பா னவள்தமையன் மீதிலொரு
காரிய மாய்ச்சுமந்த காணிக்கை—சேரப்
392. பிறிவுக்குச் சீட்டிட்டார் பிள்ளைமார்க் கந்த
மறுவற்ற பெண்கொடிமேல் வன்ம—முறியிட்டுத்
393. தந்தபிணைக் காறர் தமைத்தொடர்ந்து காணாமல்
வந்திவளைத் தொல்லையிட்ட மாத்திரத்தே—சிந்தை
394. பொறுக்குமோ மேற்போட்டுக் கொண்டுதண்டல் போக
இறுக்கும்பொன் தொண்ணூறிறுத்தேன்-வெறுக்கரிது
395. தொந்தமுள்ளநாள்வரைக்குந்தோற்றுதுவேறொன்றுஞ்
செந்தளிர்க்கை நல்லாள் திரண்டநாள்-வந்துதொட்ட
396. மாடனென்ற தேவதைக்கு வைச்சு வணங்குவளாம்
ஆடுபன்றி கோழியிவை யல்லாமற்—பாடுகின்ற
397. வில்லா முரசாம்கை வெட்டுங் கணியானும்
எல்லா வகைக்கு மெழுபதுபொன்—செல்லுமென்று
398. கேட்ட படிக்குக் கொடுத்தேன் கிழவியவள் [த்தே
பாட்டிவந்து பேய்க்கொடையைப் பாரப்பா-தோட்ட
399. யென்றாளங் கேபோ யிருந்தேன் மதினிமே
லொன்றான தேவதைவந் துன்னூட்டு—நன்றென்று
400. பேசி விபூதிதந்தாள் பேய்துரத்து நம்பியான்
பூசினேன் வாங்கியிது போதாதோ—காசுபட்ட
401. பாடுபட்ட தென்கைப் பணமெல்லாம் நட்டுவனாற்
கேடெனக்குக் கொஞ்சமோ கேட்குங்கால்-நாடளக்கும்

(பி - ம்.) 1. ஆரியமுத்த னவன்தமையன்.

402. அத்தை யுடனே யவன்பழக்க மாய்மாலக்
குத்திர வித்தைக் குநிக்கையவன்—துத்திவேர்

403. நின்று சிணுங்கி [1]நிலப்பரண்டி நாவடக்கி [றிதரும்
கொன்றைவேர்க் கொல்லங்கோ வைக்கிழங்கு - [2]வென்

404. ஆனை வணங்கி [3]அழிஞ்சில் முறைமசக்கி
பூனை வணங்கி புழுக்கைவேர்—ஏனையுள்ள

405. சீதேவி யார்செங் கழுநீர் திகைப்பூடு
[4]மாதிகரா மான வளக்குவெல்லி—பாதிரிவேர்

406. ஆடைபொட்டி யோடே [5]சுவரொட்டி யானதண்டைப்
பூநிசுற்றி மேற்படர்ந்த புல்லுருவி—மூநிகட்டும்

407. வெட்டிவேர் பூலாங் கிழங்குலா மிச்சம்வேர்
தட்டிலாக் கொண்டோ சனைக்கிழங்கு—கிட்டுங்

408. கடைமருந்து குங்குமப்பூ கஸ்தூரி மஞ்சள்
[6]சடைமாஞ்சி நாகணமஞ் சட்டி—அடைவுபெறு

409. செங்கழுநீர்க் கொட்டமொடு தேவதா ரம்மரத்தை
தங்குபச்சைக் கற்பூரஞ் சாதிக்காய்—பொங்கும்

410. அவின்புழுகு சட்டமிவை யத்தனையுங் கூட்டிக்
கவின்பெறத்து ளாக்கிக் கலந்து—குவிந்ததொரு

411. புற்றுப் பெருங்கரையான் [7]பூனைநிணம் பாம்புவிஷம்
வற்றிக் கிடந்த மரவட்டை—முற்றிய

412. செவ்வரணை யின்கொழுப்புச் சேரவே யம்பியிலிட்
டொவ்வொரு நாளைக் கொருச்சாமம்—எவ்வமறக்

413. கூட்டியொரு மாத மரைத்துக் குணம்பார்த்து
வாட்டமில்லாச் செண்பகப்பூ மல்லிகைப்பூ—சூட்டுகின்ற

(பி - ம்.)—1. நிலம்புரண்டி நாடடக்கி. 2. வென்றிபெறும். 3. அளிஞ்சு. 4. மாநிகரமன் வளக்கும் வெல்லி. 5. சுரோட்டியா மாதண்டைப். 6. சடாமாஞ்சி நாகணஞ்செஞ்சட்டி. 7. பூனைக்கண்.

414. முல்லைப்பூ வேலைப்பூ முற்றமிதி பாகற்பூ
வில்லைப்பூ வாச மிகவூட்டி—வல்லதொரு
415. காடேறி [1]யொன்பதுநாள் காளிசிவம் பத்துநாள்
ஈடா மகோர மிருபதுநாள்—நாடுகின்ற
416. மோகினி நாற்பதுநாள் முற்று முருவேற்றி
வாகுபெறக் கூட்டுமவன் வாடையினல்—தோகைநல்லாள்
417. என்னைவசஞ் செய்தா ளிதுவெல்லாங் கோதண்டன்
சொன்னதுண்டு முன்னே சொலமறந்தேன்-பின்னைத்தான்
418. ஆடுதின மொவ்வொன் றடிப்பாள் பழிகாரி
வீடுதினம் பொல்லா வெடிகாறும்—சூடுமலர்ப்
419. பூங்குழலாள் வாயதரப் புத்தமுத பானத்தைத்
தீங்கெனவு மோரொருகாற் சிந்திக்கு—மாங்கிஷத்தின்
420. கோவைமுன் றிலூடென் குடுமியைத்தீண் டக்குனிந்து
போவெனிது போதாதோ பூசுரர்க்குப்—பாவையரிற்
421. கண்டதிலேகேட்டதிலே [2]யுண்டோவக்கள்ளிதன்மேல்
கொண்ட மயக்கமென்ன கொஞ்சமோ–முண்டகத்தின்
422. பூவல்லி [3]யங்கோதைப் பொன்வல்லி வீற்றிருக்குஞ்
சீவில்லி புத்தூர்த் திருவிழா—ஆவலுடன்
423. பார்க்கத் துணிந்து பயணம் புறப்பட்டாள்
ஆர்க்குத் தெரியுமவ ளாட்டமெல்லாஞ்—சேர்க்கையாய்ப்
424. பாங்குடனே நானும் நடந்தேன் பணம்பறிக்கும்
பூங்குழலா ளென்னைவிட்டுப் போவாளோ—ஆங்கே
425. யொருநாள் பகலிலென்னை ஒத்திக்கை பண்ணித்
திருநாட் கடைபார்க்கச் சென்றாள்—பெருமிதமாய்

(பி - ம்.) 1. யெண்பதுநாள் காளிக்குக் கண்பது நாள். 2. புண்டோவவள் தன்மேல். 3. யங்கோவிற்.

426. முத்துவகைவிற்கு முதலிசெட்டி தன்கடையில் [தெனப்
கொத்துவட மொன்றெடுத்துக் கொங்கையின்மேல்-ஒத்த
427. போட்டாளெனப்பார்த்துப் பொங்கமோ சொல்லுமென்று
கேட்டா ளதைமதினி கேட்டுநின்று—கோட்டாலே
428. கொள்ளுவதேன் மீளக் கொடுத்துவிடென் றுளதற்கு
வள்ளமுலை மாதுமுகம் வாடிநின்றாள்—உள்ளபடி
429. சொல்லு கிரையமென்றேன் தொண்ணூறு பொன்னென்
நல்லதென்று ரொக்கமாய் நல்கினே—னெல்லாந் [றான்
430. கதைகாண் பவளக் கடையிலே சென்றாள்
இதைவாங்கு மென்றா ளெடுத்தாள்—அதுவுமவள்
431. கைக்கட்டுக் கேற்ற கனத்த வுருட்டதைத்தான்
ஒக்கிட்டா[1] னந்த வுருட்சியாய்—மைக்கட்
432. புரிகுழலாள் கேட்டாள் பொறுக்குமோ நெஞ்சும்
பரிவுடனே செட்டிதனைப் பார்த்தேன்—தெரியவிலை
433. கேட்டேன்பொன் முப்பதென்றான் கீழ்ப்படச்சொன்
[னேன் குறைக்க
மாட்டோமென் றான்கொடுத்து வாங்கினேன்—பேட்
434. சவுளிக் கடைக்காரன் சங்குமுத்து செட்டி [டைச்
யிவளுக்கு மச்சாவி யென்றா—ளவள்தமக்கை
435. மோகவல்லி மாப்பிள்ளையா முன்னா ளவன்வசத்தில்
நாகரிக மாம்பெரிய நார்ணவன்ன—மேகாங்கிப் [யிட்ட
436. பொன்னெழுத்துச் சேலையொன்று பொற்சரிகை வேலை
வன்ன ரவிக்கையொன் றுவாங்கியபின்—இன்னமொரு
437. வீரவா ழிப்பட்டு வேணுமென்றாள் சொன்னபடி
சேர விலைபார்த்துத் திட்டமா—யோர்முடிப்பாய்

(பி - ம்.) 1. னேந்த.

438. முத்திரைபோட் டெண்பதுபொ னிந்தேன்முதல்கொடுத்து
வைத்த கடக்காரி வாங்காளோ—துத்துவிளக்
439. குண்ணவொருதாலமுயர்ந்தகொட்டிக்கூடையெண்ணெய்க்
கிண்ணமிது வல்லாமற் கெண்டியொன்று—வண்ணப்
440. படிக்கமொன்று செம்பொன்று பைந்தொடிபால் வார்த்துக்
குடிக்க வொருசின்னக் கும்பா—நொடிக்குமுந்திப்
441. பன்னிரண்டு பொன்னளித்துக் கொண்டேனப் பாதகிமட்
டென்னிரண்டு கைக்கு மெலும்புண்டோ-பின்னிரண்டு
442. பாற்பசுக்கள் வாங்கினதும் பத்துப்பொன் பாவைநல்லாட்
கேற்றசப்ர மஞ்ச மிருபதுபொன்—மேற்படியாள்
443. ஒப்புடனே யித்தனையு மூருக் கனுப்பினள்
தெப்பமறு நாளிருந்து சேவித்துக்—கொப்பிலகு
444. காதாளும் பாங்கியருங் கன்னிதனைப் பெற்றெடுத்த
மாதாவு [1]மூத்தவரி கண்டீமாய்—நீதியுள்ள
445. சங்கரனார் கோவிலிலே வந்தோந் தனித்தொருநாள்
புங்கவனார் கோபுரத்திற் போயிருந்து—மங்கைநல்லாள்
446 கூடிய சித்திரை மாதத்தைக் குறிப்புமுத
லாடிவரைக் குள்ளசெல வத்தனையும்—நாடி
447. யெழுதினே னெல்லா மிரண்டுமாத் தைக்குப்
பழுதிலையென் [2]ஜுத்தியெனப் பார்த்தேன்—முழுது
448. மறங்கிளர்வேற் கண்ணியொருமாத்தையிற்கைக்கொண்
வெறுங்கை முழுமீடுமோ மீள—நொறுங்கவே [டாள்
449. நின்றுதின்றால் குன்றந் தொலையாதோ நீலிகிட்ட [ன்று
வென்றுசென்றேன் அன்றுமுத லென்கையினுற்--செ

(பி - ம்.) 1. விரிகண்டியும். 2. ஜுஸ்தியெல்லாம்.

450. செலவல்லா லாதாயத் தேட்டுண்டோ டஞ்சிப்
பலவெல்லாஞ் சொல்லியென்ன பாவங்—குலவு

451. கனந்தருமென் காதிற் கடுக்கனெல்லா நல்லூ
ரனந்தபட்டன் வைத்த அடகு—தினந்தோறு

452. மொன்றொன்றாய் விற்றேன் ஒருமாதந் தாங்கினேன்
நன்றன்றோ [1]நானடந்த நாகரிகம்—என்றென்றும்

453. பொய்வாய்மை சொல்வேனோ போக்கற்றேன்றோராயங்
கைவாளை வெண்டயத்திற் கைவைத்தேன்—மைவிழியாள்

454. இத்தனையும் நாள்வழியே கண்டா ளிவனுக்கெள்
ளத்தனையு மில்லை யவகாசம்—வைத்தினிமேற்

455. [2]றள்ளவென்றேற் றிட்டாள் சயனத் தலத்திலொரு
கள்ளநித்திரை யுண்டாச்சு கண்களுக்கு—மெள்ளமெள்ள

456. வார்த்தைசொல்வதும்போட்டாள்மார்போடெடுத்தணைத்துச்
சேர்த்தளவில் வைது சிணுங்குவாள்—பார்த்திருக்க

457. முற்றுமோ கெட்டேன் முகந்திருப்பி முத்தமிட்டாற்
சற்றுமோ வாய்திறவாள் சாதிப்பாள்—நெற்றிதனைக்

458. கையாற் பிடித்துக் கடினத் தலைவலிபோற்
பொய்யாய்க் கிடந்து புலம்புவாள்—பைய

459. உடைநெகிழ்க்கக் கைவைத்தா லுள்வளைந்து கொண்டு
துடைநெருக்கிக் கொள்ளத் தொடுத்தாள்—இடையில்

460. வலிமையா லோரொருகால் [3]மல்லுப்பிடித்துக்
கலவிநான் செய்தாலும் கள்ளி—மலர்முகத்தைச்

(பி - ம்.) 1. தானடந்த. 2. தள்ளவெனத் தேற்றிட்டாள். 3. மல்பிடித்துத் தீராக்.

461. சுண்டி வயிற்றைச் [1]சுருக்கி வலிக்குதென் பாள்
கண்டிதமாய்க் கூடிவிட்ட காலத்தே—பெண்டிருந்து
462. நான்பெற்ற பேறுமெத்த நன்றாச்சு தில்லையோ
தான்செத் துலகாள்வார் தானுண்டோ—ஊன்வற்றி
463. யுன்னாலே கெட்ட வுடம்பலவோ வேசையுடம்
பென்நாளுங் கல்லா யிருக்குமோ—சொன்னாலுங்
464. கேளாய் விடுபோ கெடுவாயென் [2]பாளிதுவும்
நாளா சிறுதியிலே நான்கண்டேன்—மீளவுநான்
465. அஞ்சாறு நாட்டிரிந்தே னப்பா லொளித்தொளித்துச்
சஞ்சாரம் வேறாய்த் தலைப்பட்டாள்—நெஞ்சு
466. தரியா தொருநாள் தலைமயிரைப் பற்றி
எரியாத சிந்தை யெரியப்—பெரியகட்டிற்
467. காலுடனே சேர்த்தெனது காலா லுதைத்திட்டேன்
கோலமதி வாணுதலாள் கூவென்றாள்—நீலிதனைப்
468. பெற்றதா யோடிவந்தாள் பேய்கொண்ட பார்ப்பானீ
மற்றவள்போ லெண்ணுதே வம்பிநான்-[3]முற்றுமுற்றும்
469. வைத்து நடத்திவந்த மாப்பிளையோ வென்மகள்தா
னத்தனைக்கு வெள்ளாட்டி யானாளோ—புத்திகெட்டுப்
470. போமோகைக் கில்லையென்றாற் [4]போய்க்களைந்து போ
லாமோ வுனக்கிங் கடிபிடியோ—தாமதமேன் [காம
471. பிச்சைக்கு வந்தவனீ பெண்ணுக்கு மாப்பிளையோ
இச்சைப் படியே யெழுந்திருந்து—சச்சைவரு
472. முன்னே நடவென்றாள் மும்மடங்கு நானவளைச்
சொன்னேன் விடுவேனோ சொல்லாமல்—அந்நேர
473. மூத்தமக ளோடிவந்து முந்திதொட்டா ளோரறைநான்
தீத்தெறிக்க வைத்தென் செவியோடே—சூத்திரரி

(பி - ம்.) 1. சுருட்டி. 2. றாளிதெலாம். 3. முற்றமுற்ற.
4. போய்க்கழிந்து.

474. லஞ்சாறு பேர்வந் தவர்களையு மென்னையுங்கை
மிஞ்சா திடையே விலக்கினார்—பஞ்சாரத்
475. தாய்மாரும் [1]பெண்களுமாய்த் தாசிகளைக் கூட்டமிட்
மாய்மாலக் காரியார் மாமியார்—ஞாயமின்றித் [டார்
476. தூர்த்தத் தனம்பேசுந் [2]தோழ்ப்பாடி வித்தையிலோர்
வார்த்தைப் பசப்பியார் மாமியார்—சேர்த்திறுகத்
477. தைச்சாலும் வாயைத் தமக்கிளைய பேரைமுதல்
மச்சாவி யென்றழைக்கு மாமியார்—அச்சுமழிந்
478. தோடை யெனப்பல்போ யுட்குழிந்த கன்னத்தை
வாடைமஞ்ச ளால்மினுக்கு மாமியார்—கூடுமெங்கள்
479. பூசலைக்கேட் டுப்பழைய [3]பொங்காரந் தீராமல்
வாசலையெட் டிப்பார்க்கு மாமியார்—தூசதனைத்
480. தம்பலச்சாற் றால்நனைத்துத்தான்விலக்கம் [4]வந்தவர்போல்
வம்பில் தலைநனைக்கு மாமியார்—சொம்புகெட்டுக்
481. கொக்கிறகு போல்வெளுத்த கூந்தலுக்குக் கப்பேற்றி
மைக்குழல்போ லொக்கிடுவார் மாமியார்—ஒக்கநின்ற
482. தாசிகளுந் தானுமாய்ச் சந்தியில்நின் றங்கங்கே
யாசையுள்ள மாப்பிளைமார்க் காள்விட்டாள்—பேசவொரு
483. பின்னுமுன்னு மில்லாமற்பேய்கொண்டாற் [5]போல்விழிக்கு
மென்னையிழுத் தம்பலத்தே யேற்றினாள்—மன்னவரே
484. நாயன்மா ரேகேளும் நன்றி நடுவிலைபோ
மாயமாய்ப் பொல்லா மருந்தையிட்டுப்—பேய்மகளை
485. நிந்தனைக்குள் ளாக்கிநல்ல நெல்லுக்குக் கிழ்க்களைபோல்
வந்தடுத்த நாலாறு மாதமாய்த்—தந்ததிலை
486. ஆறுநா றண்டோ அசல்வீ டறியாதோ
தாறுமா றெங்கே தலைசெய்யும்—வீறுகளேன்

(பி - ம்.) 1. மக்களுமாய். 2. தோள்ப்பாடி. 3. பூங்காரங். 4. ஆனவர்போல். 5. போலவிழித்து.

487. தாலிகட்டிக் கொண்டானே தாசி மகளேயிவன்
வேலிகட்டிக் காக்க விதியுண்டோ—வாலிபத்தே
488. தாசிமகள் வீட்டில் தகப்பன்கிழ்ப் பிள்ளையாய்
ராசியமாய்ப் போய்வருவார் [1]ராச்சியத்திற்—பேசியிவ
489. னம்பலத் தேசென் றளப்பளந்தா லென்னைமுழு
வம்பியென்று சொல்லாரோ மற்றப்பேர்—தம்பி
490. தனைமப னொருவீட்டிற் சஞ்சரிப்பா ருண்டே
அமையுமோ வென்வீட்டி லய்யா—சுமைதலையாய்ச்
491. சாடிசொல்லு வான்மறநாள் சண்டைகளுண்டாக்குவிப்
தேடியுண்பா ரில்லையோ சீமையிலே-நாடியொரு [பான்
492. பெண்ணென்று மாப்பிளைமார் பேசிவந்தா லுங்கிரந்தி
புண்ணென்று தான்முதலே போதிப்பான்-மண்ணறுவான்
493. வந்தபணை யத்தை வரவுமொட்டான் தான்கொடுத்து
முந்திரிகைக் காசாலே முற்றமோ—அந்திபகல்
494. சஞ்சாரம் பண்ணுமிவன் தந்துதர வேண்டியது
அஞ்சாறோ உண்டா மதைக்கேட்டுக்—கெஞ்சினாள்
495. தந்தானே சோற்றுக்குத் தட்டழிவு கொஞ்சமல்ல
வந்தா ரறிந்த மனுஷரென்று—பைந்தொடியாள்
496. போவென்றா ளென்றவளைப் போட்டுமிதித் தானமூது
கூவென்றாள் கைசலிக்கக் குத்தினான்—சாவாளோ
497. ஏதோ கிடக்கிறா ளென்னுடைய மூக்தமகள்
காதோ டறைந்தானென் கண்காணப்—போதுமினிக்
498. கேட்டாலே கேளுங்கோ கேளா திருந்துவிட்டால்
நாட்டா ரெலாமறிய நான்போறேன்—தேட்டேணும்
499. எங்கள் குடியிருப்பு மின்றோ ளிவளென்ற [கைதட்டிச்
சங்கையெல்லாம் போச்சுதென்று தாய்க்கிழவி—செங்

(பி - ம்.) 1. இல்லையோ.

500. சொன்னாள் சிவனேயத் தோதகத்தி வார்த்தைமுன்னே
என்னாகு மந்நேர மென்வார்த்தை—பின்னாகக்[வுமென்
501. கூச்சமென்னைத் தள்ளவுமென் கோபமுன்னே தள்ள
பேச்சைநடு வர்க்கறியப் பேசினேன்—பூச்சியத்தோ
502. டங்குநான் சென்றதுவு மப்பா லவள்வீட்டிற்
பொங்குபே ராசையினாற் போனதுவும்-மங்கைநல்லாள்
503. வைப்பென் றிருந்ததுவும் வைப்பா யிருக்கையிலே
தப்பாய்நடந்ததுவுந் [1] தான்சொன்னேன்--கைப்பொருள்க
504. ளெல்லா மிவள்மகட்கே யீந்தே னவளொருத்தி
யல்லாம லென்மே லசுகையுண்டோ—நல்லமுழுப்
505. பூசணிக்காய் சோற்றிற் புதைக்கிறாள் கள்ளியுங்கள்
யோசனைக்குத் தோற்றாத தொன்றில்லை-ரோஷமில்லாத்
506. தாய்க்கிழவி சொன்ன சமத்தெல்லாம் நீர்கேட்டும்
வாய்க்கணக்காய்ச் சொல்லவென்றால் மட்டேது—பே
[ய்க்குணத்தால்
507. கொள்ளை [2] கொடுத்ததற்குங்கொண்டுவந்தகைமுதற்கும்
உள்ள படிகணக்கிங் குண்டென்றா—மெள்ள
508. எடுத்தே னடுக்கேனு மெப்படியு மென்றா
கொடுத்தேனன் றாள்ளிட்டுக் கொண்டார்—கெடுத்தீர்
509. இரும்பு குடித்ததண்ணீ ரெப்படியு மீளத்
திரும்புமென்றோ தேவரீர் சித்தம்—விரும்பிமுன்னாள்
510. ஆசைப்பட் டாலவளுங் காயிரந்தான் செய்தாலும்
வேசைக்குப் போனபொருள் மீளுமோ - யோசனையில்
511. ஏதுவிவ காரமென்றா ரென்றளவில் மூத்தமகள்
காதி லடி [3] கொணர்ந்து காட்டினாள்—மாதுநல்லாட்

(பி-ம்)—1. தான் சொல்லிக். 2. கொடுத்ததுவுங். 3. கொண்டு வந்து.

512. கத்தனைபே ருங்கூடி யாளுக்கோர் வார்த்தைசொன்ன
லெத்தனை பேர்க்கென் றெதிர்நிற்பேன்-மொய்த்துவருங்
513. காகபந்துக் கட்டாகக் கண்டவனும் நின்றவனும்
ஏகபந்தக் கட்டான லென்செய்வேன்—ஆகினுநீர்
514. செய்யாத காரியத்தைச் செய்தீர் விலைமகளைக்
கையா லடிக்கக் கணக்குண்டோ—அய்யாமுன்
515. பட்டசள மெல்லாம் பழையகோ தண்டனதோ
கிட்டநிற்கி றானவனைக் கேட்டீரோ—விட்டொழிந்த
516. போவதே தன்மமென்றார் புத்தியற்றால் மற்றவரை
நோவதே னென்னுரை நோக்கினேன்—ஆவுடையாள்
517. [1]சன்னதியில்தெண்ட னிட்டேன் தாயே யடியேன்கைப்
பொன்னையெல்லாங் கையாடிப் போவென்று-சொன்னவ
518. சீக்கிரத்திற் கேட்டாலே தெய்வநீ யென்றெனது [ளைச்
வாய்க்குவந்த தெல்லாம்நான் வாழ்த்தினேன்-ஆக்கமுடன்
519. சங்கரரைத்தெண்டனிட்டேன் சன்னதியில்வந்தேனைப்
பங்கமிவை யெல்லாம் படுத்தினீர்—எங்கணுநீர்
520. பிச்சை யெடுத்துண்ணும் பேறெனக்குத் தந்தருளி
வைச்ச துமக்கே வரிசையென்றேன்—இச்சையுள்ள
521. தாயினுமன் பாய்வளர்த்துத் தாபரித்த சந்தனக்காப்
பாயிமுன்போயென்பொருமலா றினேன்-வாயமர்த்திப்
522. புத்தியிது வோமகனே பொன்னைநீ தேடினையோ
சித்திரமாய்ப் பொன்னுன்னைத் தேடினதோ—சத்தியமாய்ச்
523. சொன்னே[னே]யின் றுனது தோஷமெல்லாம் போச்சுதினி
முன்னே நடந்ததினு மும்மடங்கு—பொன்னுண்டாய்க்
524. கட்டாக வாழ்ந்திருநீ யென்று கலங்கழுவி
யிட்டாள்நான் சாப்பிடமவ் வேளையிலே—விட்டானே

(பி - ம்.) 1. சன்னதியைத்.

525. [1]மானூரிற் கோதண்டன் வந்தானுன் செய்தியென்ன
நானூர்க்கு நாளைப் பயணமென்றான்—ஏனடா

526. தாமதமே யின்னமென்றான் தன்னந் தனியேநான்
போமளவிற் கூடப் புறப்பட்டான்—சீமானீ[யெல்லாம்

527. சொன்னபுத்தி கேளாது தோற்றேன்கைப் பொன்னை
என்னபுத்தி யாயிருந்த தென்புத்தி—முன்னாளென்

528. தாதைதினந் தோறுந் தலையாற் சுமடெடுத்து
சீதமிகுங் கேரள தேசத்தே—பாதை

529. மலையேறித் தேடிவைத்த வைப்பெல்லாங் கள்ளி
முலையேறிப் போக்கடித்தேன் முற்றும்—தொலையாக்

530. குலுக்கைநெல்விற் றெங்களன்னை கூட்டியபதை நீலி
[2]துலுக்குநடைக் கேமுழுதுந் தோற்றேன்—விலக்கரிய

531. [3]தானத்தைத் தேடுந் தனத்தை யவளதர
பானத்தை நம்பிப் பறிகொடுத்தேன்—மேனாளில்

532. மாமனார் செய்த [4]வரிசையெல்லா மிப்போது
காமனார் கொள்ளையிலே கைமறந்தேன்—[5]போமுன்

533. பசிக்குச் சமைத்திட்ட பாப்பாத்தி வைத்துப்
பொசிக்கக் கொடுத்தேனோ போத—வசைக்குமுற்றும்

534. பேரான தல்லாற் பிராமணர்கை யிற்கொடுத்துத்
தீராத பண்டைவிதி தீர்த்தேனோ—தோராய

535. முய்யும் [6]படியோர்ந் துணர்ந்து சிவாலயத்தே
செய்யுந் திருப்பணியைச் செய்தேனோ—அய்யோ

536. பொதுவே பணத்தையெல்லாம் போக்கடித் தேனென்
றிதுவே பலநினைவா யெண்ணி—யதுவே

(பி - ம்.) 1. மானூருக். 2 துலக்கு நடைக். 3. தானத்தில்.
4. வரிசையிலே வந்ததெல்லாங். 5. போமென். 6. படிதோர்ந்.

537. கருத்தா யிருபேருங் கண்ணுறக்க மின்றித்
தரித்தோம் நடுவழியில் தங்கிச்—சிரித்தாற
538. வேணுமினி யென்மனந்தான் மெத்தவுந்தா னேழைமனம்
வாணுதலாள் மேல்கிடந்த வன்மம்போய்—நாணுமின்றித்
539. தாயுந் தமக்கையும்போற் [1]றான்வழக்கில் வாராத
நேயந் தனைநினைந்து நெட்டுயிர்த்தேன்—சாய
540. மெடுத்துமினி யந்தனை யெண்ணுவதே னென்று
தடுத்ததொரு புத்தி [2]தனியே—படுத்திருந்து
541. காணும் பொழுதி லெழுந்து கழைவனத்தில்
தாணுவுறை நெல்லைத் தலஞ்சேர்ந்தோம்—சேணளந்த
542. தேங்கமழ்பூஞ் சோலைசுற்றுஞ் [3]செந்தமிழ்க்கிட்ணபுரத்தில்
வேங்கடமா யர்க்கு வியப்பாக—ஓங்குதனிச்
543. செங்கோல் மனுபதியாந் தெய்வச் சிலைராயன்
நங்கோன் சிறப்பாய் நடத்திவைக்கப்—பொங்கு
544. பெருநா கரிகமெல்லாம் பெற்றபுரட் டாசித்
திருநா ளெனக்கேட்டோஞ் செய்தி—யிருபேரும்
545. ஆவ லுடன்சென்றோ மன்றைத் தினங்கருட
சேவை கிடைத்துத் தெரிசித்தோம்—பூவுலகில்
546. எத்தலத்தும் வேண திருநாளுண் டித்திருநாட்
கொத்திருக்கு மென்றுரைக்க வொண்ணுமோ—[4]நித்திய
547. வந்த பிராமணர்க்கு மற்றச் சனங்களுக்குஞ் [லும்
செந்தமிழ்த் தெய்வச் சிலைராயன்—சந்ததமு
548. மன்னசொன்னமுங்கொடுக்குமவ்வூரிற்சென்றவர்க்குப்
பின்னையும் வேறார் பிடிக்குமோ—கன்னனென்று

(பி - ம்) 1. றான்வளவில். 2. தனையே. 3. சேர்ந்தகிட்.
4. நித்தநித்தம்

549. கேட்டிருப்ப தல்லாமற் கீர்த்திமா னிங்கிவன்போல்
காட்டினுக்குள் ளேகொடுப்போர் நாங்காணோம்-நாட்டகர்
550. [1]தம்பிமா ரொவ்வொருத்தர் சற்குணங்கள் பார்க்குங்கால்
அம்புவிமே லுண்டோ அவர்க்குவமை—சொம்புபெறக்
551. கண்ணுக்குத்தந்தபெருங் காட்சியெல்லாங்கண்டோம்விண்
மண்ணுக்கு மொன்றாய் [2]வளர்ந்துநின்றோன்—பெண்ணுக் [கோர்
552. கல்லுருவந் தீர்த்தபொற்றாட் கண்ணனெழுந்தருளுஞ்
சில்லி நெடுங்கொடிஞ்சித் தேர்ப்பவுஞ்சு—மல்லாது
553. தெப்பமீ தேறுந் திருப்பவிஞ்சுஞ் சேவித்தோம்
ஒப்புவே றுண்டோ வுலகத்தே—யிப்படியே
554. சிங்கார மானதொரு தெய்வத் திருவிழாக்
கொங்கார் துழாய்யாயர் கொண்டருளி—யங்கொருநாள்
555. த்யாகநிதி தெய்வச் சிலைப்பெருமாள் பின்னுதித்த
பேகனழகப் பிரானனந்த—னாகவிவர்
556. முன்புவந்த மூவருக்கோர் மோகனமுத் தாமென்னப்
பின்புவந்த தம்பிப் பெருந்துணைவ—னன்பும்
557. பொறையு முதாரமும் [3]புத்திதயவு
நிறைகுணமும் பெற்ற நிபுணன்—நறைகமழுந்
558. தேனொழுகு வார்த்தைத் திருவேங் கடத்தப்பன்
மானபரன் கண்டபுது மண்டபத்தே—ஆனதொரு
559. வேங்கடவர் வந்து விடாயாறி வீற்றிருக்கப்
பாங்குபெறு கற்பகப்பூம் பந்தரின்கீழ்—ஓங்குகுடைக்
560. கன்னன் திருவேங் கடத்தப்பன் தந்ததிந்தப்
பொன்னின் சிவிகையின்மேற் போந்ததற்பன்—மன்னும்
561. வரைகளி லேற்றமுள்ள மாமேருப் போலத்
துரைகளி லேற்றமுள்ள தூயோன்—தரைபுகழும்

(பி - ம்.) 1. தம்பியர்களோ ரொருத்தர். 2. வளர்ந்து நின்ற 3. புத்தியந்தயவு.

562. வாக னனபாயன் மார்க்கண்டன் போலவச்ர
தேகனெங்கள் தெய்வச் சிலைப்பெருமாள்—நாகரிக
563. தண்டிகை மேலுபய சாமரை நின்றிரட்ட
எண்டிசையு மேள மெழுந்தார்ப்ப—மண்டலிகர்
564. பல்லக்கு மாற்றுப் பவிஞ்சு தொடர்ந்துவர
வல்லொக்கும் கொங்கை மடமாதர்—மெல்லப்
565. பரதவித கேளிக்கை பாராட்டத் தாள
சுருதியிசை பாகவதாள் சுற்ற—இருபுறத்தும்
566. பஞ்சவன்னப் பாவாடை வீசப் பராசர்
தஞ்சமென வந்து சரண்புகுதக்—[1]கொஞ்சி
567. வருகுதிரைக் காரரெல்லாம் வந்துசலாஞ் செய்து
[2]பொருபுலிபோ லேமருங்கு போற்ற—அருவிகட்டும்
568. வல்லயக் காரர்முதல் மானுதா [3]ரக்காரர்
வில்லுமுத லானபடை வீரர்களும்—நல்வரிசை
569. யூழியக் கார ருடன்வேவு காரருமத்
தாழ்விலகாளாஞ்சி தாங்கினரும்—சூழுகின்ற
570. கட்டியக் காரருடன் கைகட்டி வாய்புதைத்துக்
கிட்டி ரகசியங்கள் கேட்போரும்—மட்டில்லா
571. வத்தகருங் கோடிதுரை மக்களும் யாசகரும்
முத்தமிழ் தேர்ந்த முதியோரும்—புத்திவல்ல
572. மந்திரி மாரும் வரிசைக் கணக்கருஞ்
சந்திரருந் தாரா கணமும்போல்—அந்த
573. முறைமுறையே செல்ல முகமண் டலத்தில்
நிறைகருணை பொங்கி நிரம்பத்—திறைகொணர்ந்த
574. வங்கர் தெலுங்கர் மராட ரிலாடர்கள்
கொங்கர் கலிங்கர் குருநாடர்—சிங்களர்

(பி - ம்.) 1. கொஞ்ச. 2. பொருபுலிகள் போல்மருங்கு போத. 3. ரிக்காரர்.

575. ஈழர் மகத ரியாழ்ப்பாணர் கொச்சிமலை
யாளர் குருதரை யாதியாய்ச்—சூழ்கவிகை
576. மன்ன வரும்ரங்கோன் வந்தான்வந் தானென்று
சின்ன மிருமருங்குஞ் சேவிப்பத்—தன்னுடைய
577. மெய்த்ததுணைத் தம்பிமார் மிக்கான தேசிகள்மேல்
கொத்துமுத்து வட்டக் குடைநிழற்கீழ்—ஒத்திருக்கும்
578. சிவக ரூபமுள்ள சிங்கத்தின் கன்றுகள்போல்
மூவருந் தண்டிகைக்கு முன்செல்லப்—பூவுலகு
579. முற்றத்தன் செங்கோல் முறைசெலுத்துமெங்கோமான்
சுற்றத்தா ரெல்லோருஞ் சூழ்ந்துவாக்—கொற்றப்
580. பரிசை யிரண்டுமிரு பக்கங் கவிப்ப
வரிசையுடன் மண்டபத்தில் வந்தான்—தெரிசிக்க
581. வேளை [1]முகத்து விசைப் பவாவென்று
காளமுகி லன்னான்முன் கைவிரித்தோம்--காளமலர்க்
582. கஞ்ச மனையதடக் கையமைத்த மாத்திரத்தே
[2]நெஞ்ச முறுகவலை நீங்கினேன்—கொஞ்சமோ
583. மாக மளாவு மகமேரு வைச்சார்ந்த
காகமென லாகிக் கலிதீர்ந்தோம்—தோகையர்கள்
584. ஆடலும் பாடலும் அச்சுதனார் வீற்றிருப்பும்
கோடி வயிணவர்கள் கூட்டமும்—தேடரிய
585. தம்பி திருவேங் கடத்தப்பன் தான்கண்ட
செம்பொன்மணி மண்டபத்தின் செய்சிறப்பும்--வம்பமணி
586. வாய்க்கு ளிளமுறுவல் வந்தரும்பக் கண்டிருநம்
பாக்கியமென் றுள்ளமொருபட்சமுற-நோக்குந்தொறும்
587. பூரித்து வேங்கடவர் பொற்றாள் பணிந்தெழுந்து
வேரித் துழாயர் விடைகொடுக்கப்—பாரித்த

(பி - ம்.) 1. கிடை[க்க]. 2. நெஞ்சிலுறுகவலை.

588. மிக்கமணித் தண்டிகையின் மீதுசென் றேறியிரு
பக்கமு மன்னர் பவிஞ்சுவரத்—தக்க
589. திருமா [1]ளிகைபுகுந்து தெய்வச் சிலை[யெம்]
பெருமாள் பெரியகொலு வாகி—யருமையுள்ள
590. தம்பிமார் மூவருந் தந்தம் முறைமையுடன்
எம்பெருமான் பக்கத் [2]தினிதிருப்பச்—செம்பொன்
591. [3]வடமேரு வொன்றதனை மற்றமலை யெல்லாம்
புடைசூழ்ந் திருந்ததன்மை போலும்—கடலில்
592. வலம்புரி யாதியாய் மற்றுளசங் கெல்லாம்
சலஞ்சலத்தைச் சூழ்ந்ததன்மை போலும்-நிலம்புரக்கும்
593. மன்னவ ராதியாய் மற்றச் சனங்களெல்லாம்
தன்னைமுறை சூழ்ந்த சமுகத்தே--பொன்னிதழ்ப்பூஞ்
594. செந்திருவாழ் மார்பனெங்கள் தெய்வச் சிலைராயன்
[4]இந்திர னைப்போ லிருந்தளிக்கச்—சந்தமலர்ச்
595. சேக்கைதனி லந்தத் திருமா லமுதுசெய்த
பாக்கிலையெல் லோர்க்கும் பகுந்தளித்துப்-பூக்கமழுஞ்
596. சந்தனந் துப்பட்டி சாலுவை வேண்டியதும்
வந்தவர்க் கெல்லாம் வழங்கினான்—செந்தமிழைச்
597: சூட்டுங் குமார சுவாமி யவதானி
பாட்டும் படிப்பும் [5]பகுத்தறிந்து—நாட்டமுடன்
598. வேணுமென்ற ரொக்கமு மேலான சாலுவையும்
பூணு நவரெத்னப் பூஷணமுந்—தோணிறைந்த
599. சீனச் சரப்பளியுந் த்யாகங் கொடுத்துவெகு
மானத் துடனே வரிசைசெய்தான்—தானே

(பி - ம்.) 1. ளிகைபுகுந்த. 2. தினிதிருந்தார். 3. வட மேருப் போன்றதனை. 4. இந்திரன் போல்வீற் றெழுந்தருளி. 5. [பகுத்]தருளி.

600. வருஷம் பொழிவதுபோல் மாமறையோர்க் கெல்லாம்
[1]பெருகுங் கனகமழை பெய்தா—னிருபேரும்
601. அவ்வேளை சென்றோ மனகா வகளங்கா
செவ்வே ளனைய திறல்வீரா—கவ்வையெல்லாம்
602. மாற்றியெம்மை வாழ்விக்கும் வள்ளலே மண்டலிகர்
போற்றிசெயு மாஸ்த்தான போசனை—சாற்றும்
603. வடநூற்ப்ர சங்கமுமெம் வாக்கினால் கேட்டெம்
இடர்தீர்த்[2] தருளுநீயென்றே[ம்]-[3]புடையிருத்திக்
604. கேட்டருளும் போதுவிட் ணுகீர்த்தனத்தைச்சங்கீதப்
பாட்டுடனேப்ரசங்கம்பண்ணினோம்—தோட்டுமலர்ச்
605. செங்கமலம் போலுந் திருநயனத் தால்நோக்கி
யுங்கள் [4]மெலிவே துரைசெய்யு—மிங்குநம்பால்
606. வந்ததென்ன சொல்லுமென்ற மாத்திரத்தே [5]காரியத்
யந்தரங்க மாக வறிக்கையிட்டோம்—[6]முந்தச் [தை
607. செலவழிந்த துக்கதிகஞ் செம்பொன் வழங்கிச்
[7]சலவையும் பாக்கிலையுந் தந்து—சொலவென்றும்
608. நல்வாய்மை சொல்லி யனுப்பினான் நாங்களுமவ்
வில்வே ளானை வியந்தேத்திச்—[8]செல்வம்
609. பதினாறும் பெற்றிருநீ பாக்கியவா னென்று
துதிநாவால் மங்களமுஞ் சொல்லி—நிதியஞ்
610. செகராசர் நித்யந் திறையளக்க மேலு
மகராச னாகநன்றாய் வாழென்—றகமகிழ்ந்தங்
611. காசிபல கூறியெம் மய்ய [9]னனுக்கை பெற்று
வாசமுட னூர்க்கு வழிகொண்டோம்—[10]நேசமாய்க்

(பி - ம்) 1. பெருகக். 2. தருள்வதுநீ. 3. புடையிருந்து
4. மெலிவையுரைசெய்யு. 5. செய்திதன்னை. 6. முந்திச்
7. சலுவையும். 8. செல்வா. 9. னிருக்கைபெற்று.
10. நேசமுடன்.

612. கூடியிருந்த நண்பன் கோதண்டன் மானூர்க்கு
நாடிநடந் தான்வந்தே னிங்கே—பாடினிகேள்
613. கூட்டுவிக்கும் நாள்விதியே கூட்டுவிப்ப தன்றிமற்றோர்
மூட்டுவிப்ப தாலே முடியுமோ—கோட்டி
614. பிடித்தலைந்தகாரியத்தைப்பேசுவதேனெல்லாம் [கைத்
படித்தவனன் [1]பட்டசளம்பார்க்கில்—தொடித்தளிர்க்
615. தாசிக ளாசை தணையினிமேல் நம்புமோ
சீசியதை [2]நன்றாகத் தேர்ந்தொழிந்தேன்—பேசியபா
616. டெல்லா மறிந்தனைநீ யிப்படிநி னன்னைமுன்போய்ச்
சொல்லா தொருவிதமாய்ச் சொல்லியே—வல்ல
617. குறைகளெல்லா மென்மேற் குறித்துநெடு நாளாய்ச்
சிறையிருந்தாள் தன்னைத் திருத்த—விறலிநீ
618. போவென்றான் தூதிவளும் போனா ளவளிவளை
வாவென்றாள் திவ்யவஸ்து வந்ததென்றாள்-[3]தாவென்றாள்
619. வாசலிலே யெங்களய்யர் வந்தாரென் றாளவளும்.
பூசனுட னுள்ளாங்கிற் போய்ப்புகுந்தாள்—பேசவல்ல
620. உத்தரமெல் லாம்பேசி யொக்கிட்டா ளப்பொழுதிற்
சித்த மிரங்கித் திருமகளும்—புத்ரனுடன்
621. வந்தாள் தெருவில் மணவாள னைத்தொழுதாள் [வும்
செந்தா மரைத்தாள்மேல் தெண்டனிட்டாள்-ஐந்தரு
622. தேனுவும்போல் நல்குகொடைத் தெய்வச் சிலைராயன்
தானுதவும் வேண்டியசம் பத்தினால்—வானவர்கள்
623. போற்றுகும ரேசனைப் பூசிக்கும் வேளையினும் [சர்
[4]யேற்றமுள்ள சந்திபண்ணு மெல்லையினும்-வேற்றா
624. சிங்கமெனுந் தெய்வச் சிலைரா யனைவாழ்த்தி
நங்கையுடன் கூடி [யெந் நாளுமே]—பங்கயப்பூம்
625. பெண்மயிலும் மாலும் பிரியாமல் வாழ்வதுபோல்
வண்மையுடன் வாழ்ந்தார் மகிழ்ந்து.

தெய்வச்சிலையார் விறலிவிடுதூது முற்றும்.

(பி - ம்)—1. பட்டசனம். 2. நன்றாய்த் தெளிந்தொழிந்தேன்.
3. ஆவென்றாள். 4. யேற்ற சந்தி பண்ணுமவ் வேளையினும்.

அநுபந்தம் 1.

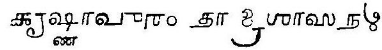

श्रीगणाधिपतये नमः

नमस्तुङ्गशिरश्चुम्बिचन्द्रचामरचारवे ।
त्रैलोक्यनगरारम्भमूलस्तम्भाय शम्भवे ॥ १

हरेर्लीलावराहस्य दंष्ट्रादण्डस्स पातु वः ।
हेमाद्रिकलशा यत्र धात्रीच्छत्रश्रियं दधौ ॥ २

कल्याणायास्तु तद्धाम प्रत्यूहतिमिरापहम् ।
यद्गजोऽप्यगजोद्भूतं हरिणापि च पूज्यते ॥ ३

अस्ति क्षीरमयाद्देवैर्मथ्यमानान्महाम्बुधेः ।
नवनीतमिवोद्भूतमपनीततमो महः ॥ ४

तस्यासीत्तनयस्तपोभिरतुलैरन्वर्थनामा बुधः
पुण्यैरस्य पुरूरवा भुजबलैरायुर्द्विषां निघ्नतः ।

तस्यायुर्नहुषोऽस्य तस्य पुरुषो युद्धे ययातिः क्षितौ
ख्यातस्तस्य तु तुर्वसुर्वसुनिभः श्रीदेवयानीपतेः ॥ ५

तद्वंशे देवकीजानिर्दिदीपे तिम्मभूपतिः ।
यशस्वी तुळवेन्द्रेषु यदोः कृष्ण इवान्वये ॥ ६

ततोऽभूद्बुक्कमाजानिरीश्वरः क्षितिपालकः ।
अत्रासमगुणभ्रंशं मौलिरत्नं महीभुजाम् ॥ ७

सरसादुदभूत्तस्मान्नरसावनिपालकः ।
देवकीनन्दनात्कामो देवकीनन्दनादिव ॥ ८

विविधसुकृतोद्दामे रामेश्वरप्रमुखे मुहु-
र्मुदितहृदयस्थाने स्थाने व्यधत्त यथाविधि ।
बुधपरिवृतो नानादानानि यो भुवि षोडश
त्रिभुवनजनोद्गीतं स्फीतं यशः पुनरुक्तयन् ॥ ९

कावेरीमाशु बद्ध्वा बहळजलरयां तां विलङ्घ्यैव शत्रुं
जीवग्राहं गृहीत्वा समिति भुजबलात्तं च राज्यं तदीयम् ।
कृत्वा श्रीरङ्गपूर्वं तदपि निजवशे पट्टणं यो बभासे
कीर्तिस्तम्भं निखाय त्रिभुवनभवनस्तूयमानापदानः ॥ १०

चेरं चोळं च पाण्ड्यं तमपि च मधुरावल्लभं मानभूषं
वीर्योदग्रं तुरुष्कं गजपतिनृपतिं चापि जित्वा तथान्यान् ।
आ गङ्गातीरलङ्काप्रथमचरमभूभृत्तटान्तं नितान्तं
ख्यातः क्षोणीपतीनां स्रजमिव शिरसां शासनं यो व्यतानीत् ॥

तिप्पाजीनागलादेव्योः कौसल्याश्रीसुमित्रयोः ।
देव्योरिव नृसिंहेन्द्रात्तस्मात्पङ्क्तिरथादिव ॥ १२

वीरौ विनयिनौ रामलक्ष्मणाविव नन्दनौ ।
जातौ वीरनृसिंहेन्द्रकृष्णरायमहीपती ॥ १३

रङ्गक्षितीन्द्राच्युतदेवरायौ रक्षाधुरीणाविव नन्दसूनू ।
ओबाम्बिकायां नरसक्षितीन्द्रादुभावभूतामुरगेन्द्रसारौ ॥ १४

वीरश्रीनारसिंहस्स विजयनगरे रत्नसिंहासनस्थः
कीर्त्या नीत्या निरस्यन्नृगनलनहुषानप्यवन्यामथान्यान् ।
आ सेतोरा सुमेरोरवनिसुरनुतः स्वैरमा चोदयाद्रे-
रा पाश्चात्याचलान्तादखिलहृदयमावर्ज्य राज्यं शशास ॥ १५

नानादानान्यकार्षीत्कनकसदसि यः श्रीविरूपाक्षदेव-
स्थाने श्रीकाळहस्तीशितुरपि नगरे वेङ्कटाद्रौ च काञ्च्याम् ।
श्रीशैले शोणशैले महति हरिहरेऽहोबळे संगमे च
श्रीरङ्गे कुम्भकोणे हततमसि महानन्दितीर्थे निवृत्तौ ॥ १६

गोकर्णे रामसेतौ जगति तदितरेष्वप्यशेषेषु पुण्य-
स्थानेष्वारब्धनानाविधवहळमहादानवारिप्रवाहैः ।
यस्योदञ्चत्तुरङ्गप्रकरखुररजःशुष्यदम्भोधिमग्न-
क्ष्माभृत्पक्षच्छिदोद्यत्करकुलिशधरोत्कण्ठिता कुण्ठिताभूत् ॥ १७

ब्रह्माण्डं विश्वचक्रं घटमुदितमहाभूतकं रत्नधेनुं
सप्ताम्भोधींश्च कल्पक्षितिरुहलतिके काञ्चनीं कामधेनुम् ।
स्वर्णक्ष्मां यो हिरण्याश्वरथमपि तुलापूरुषं गोसहस्रं
हेमाश्वं हेमगर्भं कनककरिरथं पञ्चलाङ्गल्यतानीत् ॥ १८

प्राज्यं प्रशास्य निर्विघ्नं राज्यं द्यामिव शासितुम् ।
तस्मिन् गुणेन विख्याते क्षितीन्द्रे दिवं गते ॥ १९

ततोऽप्यवार्यवीर्यः श्रीकृष्णरायमहीपतिः ।
बिभर्ति मणिकेयूरनिर्विशेषं महीं भुजे ॥ २०

कीर्त्या यस्य समन्ततः प्रसृतया विश्वं रुचैक्यं व्रजे-
दित्याशङ्क्य पुरा पुरारिरभवद्भालेक्षणः प्रायशः ।
पद्माक्षोऽपि चतुर्भुजोऽजनि चतुर्वक्त्रोऽभवत्पद्मभूः
काळी खड्गमधाद्रमा च कमलं वीणां च वाणी करे ॥ २१

शत्रूणां वासमेते ददत इति रुषा किं नु सप्ताम्बुराशी-
न्नानासेनातुरङ्गत्रुटितवसुमतीधूळिकापाळिकाभिः ।
संशोष्य स्वैरमेतत्प्रतिनिधिजलधिश्रेणिका यो विधत्ते
ब्रह्माण्डस्वर्णमेरुप्रमुखनिजमहादानतोयैरमेयैः ॥ २२

स्तुत्यौदार्यस्सुधीभिस्स विजयनगरे रत्नसिंहासनस्थः
क्ष्मापालान्कृष्णरायक्षितिपतिरधरीकृत्य नीत्या नृगादीन् ।
आ पूर्वाद्रेरथास्तक्षितिधरकटकादा च हेमाचलान्ता-
दा सेतोरर्थिसार्थश्रियमिह बहळीकृत्य कीर्त्या बभासे ॥ २३

कृतवति सुरलोकं कृष्णराये निजांशं
तदनु तदनुजन्मा पुण्यकर्माच्युतेन्द्रः ।
अखिलमवनिलोकं स्वांशमेत्यारिजेता
विलसति हरिचेता विद्वदिष्टप्रदाता ॥ २४

अम्भोदेन निपीयमानसलिलोऽगस्त्येन पीतोज्झित-
स्तप्तो राघवसायकाग्निशिखया संतप्यमानः सदा ।

अन्तस्स्थैर्बडवामुखानलशिखाजालैर्विशुष्को ध्रुवं
यद्दानाम्बुघनाम्बुरम्बुधिरयं पूर्णः समुद्द्योतते ॥ २५

समजनि नरपालस्सत्यधर्मप्रतिष्ठो
विजयनगरराजद्रत्नसिंहासनस्थः ।
नृगनलनहुषादीन्नीचयन् राजनीत्या
निरुपमभुजवीर्यौदार्यभूरच्युतेन्द्रः ॥ २६

क्षितिप्रतिष्ठापितकीर्तिदेहे प्राप्ते पदं वैष्णवमच्युतेन्द्रे ।
अध्यास्य भद्रासनमस्य सूनुर्वीरो बभौ वेङ्कटदेवरायः ॥ २७

प्रशास्य राज्यं प्रसवास्त्ररूपे विद्वन्निधौ वेङ्कटरायभूपे ।
अभागधेयादचिरात्प्रजानामाखण्डलावासमथाधिरूढे ॥ २८

तिम्माम्बावरगर्भमौक्तिकमणी रङ्गक्षितीन्द्रात्मजः
क्षत्रालङ्करणेन पालितमहाकर्णाटराज्यश्रिया ।
शौर्यौदार्यदयावता स्वभगिनीभर्त्रा जगत्त्रायिणा
रामक्ष्मापतिनाप्यमात्यतिलकैः क्लृप्ताभिषेकक्रमः ॥ २९

श्रीविद्यानगरीललामनि महासाम्राज्यसिंहासने
सन्तानद्रुरिव स्फुरन् सुरगिरौ संहृत्य विद्वेषिणः ।
आ सेतोरपि चा हिमाद्रि रचयन् राज्ञो निजाज्ञाकरान्
सर्वां पालयते सदाशिवमहारायश्चिराय क्षमाम् ॥ ३०

विख्यातविक्रान्तिनयस्य यस्य
पट्टाभिषेके नियतं प्रजानाम् ।

आनन्दबाष्पैरभिषिच्यमाना
देवीपदं दर्शयते धरित्री ॥ ३१

गोत्रोद्धारविशारदं कुवलयापीडापहारोद्धुरं
सत्यायत्तमतिं समस्तसुमनस्स्तोमावनैकायनम् ।
संजातस्मृतिभूरुचिं सविजयं सन्नन्दकश्रीभरं
यं शंसन्ति यशोदयाञ्चितगुणं कृष्णावतारं बुधाः ॥ ३२

विख्यातं बहुभोगशृङ्गविभवैरुद्दामदानोद्धुरं
धर्मेण स्मृतिमात्रतोऽपि भुवने दक्षं प्रजारक्षणे ।
प्राप्तां यस्य भुजं भुजङ्गमहिभृद्दिग्दन्तिकूर्मोपमं
पातिव्रत्यपताकिकेति धरणीं जानन्तु सर्वे जनाः ॥ ३३

यत्सेनाधूळिपाळीशकमशकसमुच्चाटने धूमरेखा
रोमाळी कीर्तिवध्वा इव भुवनमिदं सर्वमन्तर्वहन्त्याः ।
वेणी नाणीयसीव प्रकटितविहृतेर्वीरलक्ष्म्या रणाग्रे
शान्त्यै जीमूतपङ्क्तिः किल सकलखलस्तोमदावानलानाम् ॥ ३४

तुङ्गामेव दयां पदाम्बुजयुगं शोणं च कृष्णां तनुं
रक्तां नीलसितां त्रिवेणिमनघां वीक्षां गिरं नर्मदाम् ।
तीर्थानीति समावहत्यवयवैः शेषाद्रिवासी विभुः
प्रायो यस्य विशेषभक्तिमुदितः पट्टाभिषेकश्रिये ॥ ३५

ओषधिपत्युपमायितगण्डस्तोषणरूपजितासमकाण्डः ।
भाषेगे तप्पुवरायरगण्डः पोषणनिर्भरभूनवखण्डः ॥ ३६

राजाधिराजबिरुदो राजराजसमांहतिः ।
स्वाराजराजमानश्रीः श्रीराजपरमेश्वरः ॥ ३७

मूरुरायरगण्डाङ्को मेरुलङ्घियशोभरः ।
शरणागतमन्दारः परराजभयंकरः ॥ ३८

करदाखिलभूपालः परदारसहोदरः ।
हिन्दुरायसुरत्राणः सिन्धुराजगभीरधीः ॥ ३९

विष्टपत्रयविख्यातो दुष्टशार्दूलमर्दनः ।
अरीभगण्डभेरुण्डो हरिभक्तिसुधानिधिः ॥ ४०

वर्धमानापदानश्रीरर्द्धनारीनटेश्वरः ।
इत्यादिबिरुदैर्वन्दितत्या नित्यमाभिष्टुतः ॥ ४१

काम्बोजभोजकाळिङ्गकरहाटादिपार्थिवैः ।
सौविदल्लपदं प्राप्तैस्संदर्शितनृपोपदः ॥ ४२

सोऽयं नीतिविशारदः सुरतरुस्पर्द्धालुविश्राणनः
सर्वोर्वीशनतस्सदाशिवमहारायक्ष्मानायकः ।
बाहावङ्गदनिर्विशेषमखिलां सर्वंसहामुद्वहन्
विद्वत्राणपरायणो विजयते वीरप्रतापोन्नतः ॥ ४३

निधिवारणवेदेन्दुगणिते शकवत्सरे ।
प्रभवे वत्सरे मासि पौषे मकरसंक्रमे ॥ ४४

कृष्णपक्षे च पुण्यायाममायां सोमवासरे ।
कावेर्याः पावने तीरे रङ्गनाथस्य संनिधौ ॥ ४५

काश्यपान्वयरत्नेन शाश्वतातुलकीर्तिना ।
शश्वदाराधनाहृष्टविश्वनाथार्पितश्रिया ॥ ४६

धर्ममर्मविदा त्राणकर्मठेन मनीषिणा ।
दुर्मदारिमहीपालशर्मदारिभुजौजसा ॥ ४७

सत्यादृतान्तरङ्गेण सत्कृत्याश्रयशोभिना ।
सहितेनाधिकं भूत्या सर्वज्ञगुणशालिना ॥ ४८

श्रीमत्काञ्चीपुरवराधीश्वराङ्कोपशोभिना ।
मोकालिपट्टवर्द्धनविख्यातबिरुदश्रिया ॥ ४९

समयद्रोहरगण्डख्यातिना मनुनीतिना ।
प्रख्यातसमयकोलाहलचिह्नेन भास्वता ॥ ५०

ऐलावलीपुरवराधीश्वराङ्केन धीमता ।
माद्यातिरुवटिक्ष्मापसप्ताङ्गहरणौजसा ॥ ५१

यशस्विना पाण्ड्यकुलस्थापनाचार्यकीर्तिना ।
मान्येन दक्षिणमहासमुद्राधीश्वरेण च ॥ ५२

नागमक्ष्मापपौत्रेण नळनाभागकीर्तिना ।
श्रीविश्वनाथभूपालसिन्धुशीतळभानुना ॥ ५३

सुशीलनागमागर्भशुक्तिमुक्ताफलात्मना ।
कृष्णभूपतिना पुण्यकीर्तिना करुणाब्धिना ॥ ५४

परितः प्रणवाकारप्रकारवलयाञ्चितम् ।
कमनीयशिलास्तम्भकदम्बोत्तम्भितां वरम् ॥ ५५

विशङ्कटविटङ्काळीविराजद्रङ्गमण्टपम् ।
विधाय विपुलोत्तुङ्गगोपुरं देवमन्दिरम् ॥ ५६

विशालां रथवीथीं च स्यन्दनं मन्दरोपमम् ।
तत्र प्रतिष्ठितार्यश्रीतारकब्रह्मरूपिणे ॥ ५७

करुणारसकल्लोलवरुणालयचक्षुषे ।
शरणागतगीर्वाणभरणाधीनचेतसे ॥ ५८

कालचक्रघटीयन्त्रकल्पनाशिल्पकारिणे ।
कैवल्यकल्पलतिकाकन्दळोपघ्नकीर्तये ॥ ५९

कौस्तुभारुणपाथोजपार्श्वे लीनाळिमालया ।
वनमालिकया चारुवक्षसे हृतरक्षसे ॥ ६०

इन्दिराया जगन्मातुर्मन्दिरायितवक्षसे ।
छन्दसामादिकन्दाय चम्पकद्युतिवाससे ॥ ६१

शरण्याय सतामिन्दुतरण्याकारचक्षुषे ।
हिरण्यासुरसंहर्त्रे धरण्या गृहमेधिने ॥ ६२

कंसादिविबुधारातिहिंसाविधपटीयसे ।
संसारसागरौर्वाय पुंसामानमतां सताम् ॥ ६३

नवनीतमुषे नन्दरमणीशिक्षणीयताम् ।
अभिनीतवते शश्वदपनीतनतार्तये ॥ ६४

निरलीकवचोमूलमुरलीमधुरारवैः ।
तरलीकुर्वते गोपीः स्मरलीलापराङ्मुखीः ॥ ६५

अस्मिन्कृष्णापुरे पूर्णसान्निध्यं समुपेयुषे ।
तिरुवेङ्कटनाथाय त्रिष्णवे प्रभविष्णवे ॥ ६६

धूपदीपसुधाहारनानापूपनिवेदनैः ।
नानापुष्पोपहारैश्च नैकदीपप्रदीपनैः ॥ ६७

नृत्तगीतमहावाद्यच्छत्रचामरवैभवैः ।
नित्यनैमित्तिकानन्तपूजां कर्तुं विशेषतः ॥ ६८

प्रतिवर्षसमारब्धरथोत्सवसमृद्धये ।
ग्रीष्मप्लवोत्सवायापि रम्ययात्रोत्सवाय च ॥ ६९

श्रीकीळत्रेम्पुनाडौ च प्रख्यातं पाण्ड्यमण्डले ।
ताम्रपर्णीनदीतीरे पावने वासमाश्रितम् ७०

श्रीवल्लमङ्गलख्यातचावटावपि विश्रुतम् ।
ख्याताद्धतिन्त्रिणीवृक्षादिमार्गेशान्यतां श्रितम् ॥ ७१

धर्माद्विल्लमरायस्य ख्यातादपि नेडुंकुलात् ।
प्राच्यं श्रीशवळक्कारंकुळसीमाञ्चलादपि ॥ ७२

पुळियंकुळोडैक्कुलप्पिरायन्कुलतोऽपि च ।
भूसुरतटागसीमाञ्चलादाग्नेयतां श्रितम् ॥ ७३

श्रीमत्कळ्ळिक्कुळग्रामसीमान्तादपि दक्षिणम् ।
श्रीवेलंकुळकुल्याया नैर्ऋतीं दिशमाश्रितम् ॥ ७४

सुन्दरश्रीपाण्ड्यपूतुकुल्यायाश्चापि पश्चिमम् ।
ऐयनाकुळसीमान्ताद्वायवीमाश्रितं दिशम् ॥ ७५

श्रीकुळैर्यारुपेयालंकुळसीमाञ्चलोत्तरम् ।
कोक्कंतांपार्रपनयं कुळयोरुभयोरपि ॥ ७६

अपि मुत्तुर्मलाभिख्यगिरेरीशान्यतां श्रितम् ।
पुत्तनेरिग्रामकेण ख्यातारियकुळेन च ॥ ७७

कोटिक्कुळग्रामकेण कुत्तुक्कल्ग्रामकेण च ।
मुत्तूरुग्रामकेणापि श्रीमद्रामंकुळेन च ॥ ७८

ईत्तंपाट्टुग्रामकेण शिर्रियालंकुळेन च ।
युक्तं पाटैक्कुलेनापि संयुतं सस्यशोभितम् ॥ ७९

मुरप्पुनाडाळिकुटिभूत्रयोदशमान्वितम् ।
श्रीकृष्णापुरनामानं प्रख्यातं ग्राममुत्तमम् ॥ ८०

सर्वमान्यं चतुःसीमासंयुतं च समन्ततः ।
निधिनिक्षेपपाषाणसिद्धसाद्ध्यजलान्वितम् ॥ ८१

अक्षिण्यागामिसंयुक्तं देवभोग्यं समूरुहम् ।
वापीकूपतटाकैश्च कच्छारामैश्च संयुतम् ॥ ८२

अनेन वेङ्कटेशेन भोग्यमाचन्द्रतारकम् ।
दानाधमनविक्रीतियोग्यं विनिमयोचितम् ॥ ८३

शीतांशोर्वंशरत्नं समजनि नृपतिर्नन्दनामाथ जज्ञे
तत्सन्तत्यां चलिक्कक्षितिपतिरभवत्तत्कुले बिज्जलेन्द्रः ।
तद्वंशं सोमिदेवोऽलमकृत विमतासप्तदुर्गाणि हृत्वा
पौत्रस्तस्यारवीटीपुरपतिरुदभूत् पिंनमक्षोणिपालः ॥ ८४

भूकल्पशाखी प्रथितारवीटिबुक्कक्षमापोऽभवदस्य सूनुः ।
बल्लाम्बिका तस्य बभूव पत्नी पुरन्दरस्येव पुलोमकन्या ॥ ८५

अस्मादशेषभुवनावनवारिजाक्षा-
च्छृङ्गारराजवदजायत रामराजः ।
लक्ष्मीसमानचरिता ललनामतल्ली
लक्काम्बिका रतिरिवाजनि तस्य देवी ॥ ८६

तस्याधिकैस्समभवत्तनयस्तपोभिः
श्रीरङ्गराजनृपतिः शशिवंशदीपः ।

आसंज्वलत्सु भुजधामसु यस्य चित्रं
नेत्राणि वैरिसुदृशां च निरञ्जनानि ॥ ८७

सतीं तिरुमलाम्बिकां चरितलीलयारुन्धती-
प्रथामपि तितिक्षया वसुमतीयशो रुन्धतीम् ।
हिमांशुरिव रोहिणीं हृदयहारिणीं सद्गुणै-
रमोदत सधर्मिणीमयमवाप्य वीराग्रणीः ॥ ८८

स्वैरं सुदृग्भरणजातरुचिः सुवृत्तः
स्वालोकदूरिततमास्तनयस्तदीयः ।
अत्रासवृत्तिरवदातगुणानुवर्ती
श्रीरामराजनरपालमणिर्विरेजे ॥ ८९

यस्मिन् प्रशासति महीं जगदेकवीरे
भङ्गो नदीषु पतगेषु च पक्षपातः ।
वल्लीषु पल्लवरुचिर्वनितारतेषु
नीवीविमोचनमभून्नियतं प्रजानाम् ॥ ९०

सत्यानुरक्तेरितरावहेऽस्मिन् संपन्नके संभृतसर्वलोके ।
श्रीरामराजे श्रितसत्त्वशौर्ये शौरेः पदं शाश्वतमभ्युपेदे ॥ ९१

तदनु भुवमशेषां पालयन् राजनीत्या
तपनतनयजेता दानरीत्या महत्या ।

भरतमहिमभूमा भाति तस्यानुजन्मा
वरतिरुमलराजः साहितीभोजराजः ॥ ९२

स्वैरं संहृतकण्टकोऽथ सुकृतोत्कृष्टं विधायाखिलं
भूकेदारमुदारदानसलिलासारैः समापूर्य च ।
संबद्ध्यानघकीर्तिसस्यनिवहं तत्पालिकां विक्रम-
श्रीकान्तां भुजकायमानशिखरे धत्ते हि यस्तेजसा ॥ ९३

यस्यानुजन्मा विजयैकनर्मा रामाभिरामोऽतुलबाहुधामा ।
वीरो विरेजे भुवि वेङ्कटाद्रिराजः श्रिया निर्जिताराजराजः ॥ ९४

धर्ममर्मविधस्तस्य धरणीकल्पशाखिनः ।
सोमवंशावतंसस्य स्वाधीननयसंपदः ॥ ९५

श्रीविश्वनाथभूपालचिरपुण्यफलात्मना ।
कृष्णभूपतिनानेन कृपाकूपारचक्षुषा ॥ ९६

विज्ञापितस्य विनयाद्विमतध्वान्तभास्वतः ।
प्राज्यकर्णाटराज्यश्रीस्थापनाचार्यविश्रुतेः ॥ ९७

आत्रेयगोत्रपाथोजमार्तण्डस्य मनस्विनः ।
अन्तेम्बवरगण्डस्य सिन्ध्वन्तक्षितिरक्षिणः ॥ ९८

वर्णितयशसो नानावर्णश्रीमण्डलीकगण्डस्य ।
एबिरुदरायराहुवेश्यैकभुजगाबिरुदभरितस्य ॥ ९९

विख्यातविरुदमन्नियविभाळलीलस्य विजयशीलस्य ।
विश्वम्भराभृतिस्फुटविसृतधरणीवराहबिरुदस्य ॥ १००

कल्याणपुरनाथस्य शल्यारिसमतेजसः ।
वेङ्कत्रिभुवनीमल्लिङ्गस्थिरयशोनिधेः ॥ १०१

श्रीमत्तिरुमलक्ष्मापशेखरस्य दयाम्बुधेः ।
विनयौदार्यशीलस्य विज्ञप्तिमनुपालयन् ॥ १०२

परीतः प्रयतैः स्निग्धैः पुरोहितपुरोगमैः ।
विविधैर्विबुधैः श्रौतपथिकैरधिकैर्गिरा ॥ १०३

सदाशिवमहारायो माननीयो मनस्विनाम् ।
सहिरण्यपयोधारापूर्वकं दत्तवान् मुदा ॥ १०४

सरससदाशिवरायक्षितिपतिवर्यस्य कीर्तिधुर्यस्य ।
शासनमिदं शरासनदाशरथेरमितहेमदानरतेः ॥ १०५

मृदुपदमिति ताम्रशासनार्थं
   महितसदाशिवरायशासनेन ।
अभणदनुगुणं वचोमहिम्ना
   सरसतरेण सभापतिस्वयम्भूः ॥ १०६

सदाशिवमहारायशासनाद्वीरणात्मजः ।
त्वष्टा श्रीवीरणाचार्यो व्यलिखत्ताम्रशासनम् ॥ १०७

दानपालनयोर्मध्ये दानाच्छ्रेयोऽनुपालनम् ।
दानात् स्वर्गमवाप्नोति पालनादच्युतं पदम् ॥ १०८

स्वदत्ताद्द्विगुणं पुण्यं परदत्तानुपालनम् ।
परदत्तापहारेण स्वदत्तं निष्फलं भवेत् ॥ १०९

स्वदत्तां परदत्तां वा यो हरेत वसुन्धराम् ।
षष्टिं वर्षसहस्राणि विष्ठायां जायते कृमिः ॥ १०१

एकैव भगिनी लोके सर्वेषामेव भूभुजाम् ।
न भोज्या न करग्राह्या देवदत्ता वसुन्धरा ॥ १११

सामान्योऽयं धर्मसेतुर्नृपाणां
काले काले पालनीयो भवद्भिः ।
सर्वानेतान् भाविनः पार्थिवेन्द्रान्
भूयो भूयो याचते रामचन्द्रः ॥ ११२

श्रीविरूपाक्ष

PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE, MADRAS.

அநுபந்தம். 2.

ஸ்லோகம் **முதல் அநுபந்தத்தின் விஷயம்**

1—3. சம்பு விஷ்ணுவின் வராகாவதாரம்: விநாயகர்: இவர்களைக் குறித்துக் காப்பு.

4—5. சந்திரகுலத்தைச் சார்ந்த வம்சமெனக் குறிப்பது.

6—7. துர்வசு பரம்பரையில் தேவகி கணவனான திம்மன் தோன்றியது. திம்மனுக்கு ஈஶ்வரன் பிறந்தது.

8. ஈஶ்வரனுக்கு நரசன் பிறந்தது.

9--10. நரசனுடைய தயாளகுணத்தையும் பெருங்கொடையையும் விவரிப்பது. சோழ நாட்டையும் ஸ்ரீரங்கபட்டணத்தையும் அவன் வெற்றி கொண்டது.

11. சேர சோழ பாண்டியர், துருஷ்கன், கஜபதி முதலியோரை வென்று அவர்களை யவன் அடக்கியாண்டது.

12--14. அவனுக்குத் திப்பாஜி, நாகலாதேவியென்னும் இரு மனைவியரிடம் வீரநரசிம்மனும், கிருஷ்ணராயனும், ஓமாம்பிகை யென்பவளிடம் ரங்கக்ஷிதீந்திரனும், அச்சுத தேவராயனும் பிறந்தது.

15. வீர நரசிம்மன் தன் குடிகள் க்ஷேமமுற்றோங்கப் பெருங்கீர்த்தியுடன் விஜயநகரத்தில் அரசாண்டது.

16--18. அவன் புகழ்.

19. வீரநரசிம்மன் மண்ணுலகை நீத்து விண்ணுலகமடைந்தது.

20. அவனுக்குப் பின் கிருஷ்ணராயன் பட்டத்துக்கு வந்தது.

21--23. கிருஷ்ணராயன் கீர்த்தி.

24. கிருஷ்ணராயனுக்குப் பின் அவன் தம்பி அச்சுதேந்திரன் செங்கோல் செலுத்தியது.

25-26. அச்சுதேந்திரன் புகழ்.

27. அவன் மகன் வேங்கடராயன் பட்டத்துக்கு வந்தது.

28-30. வேங்கடராயனுக்குப் பின், ரங்கக்ஷிதீந்திரன் மகன் சதாசிவராயனை, கர்நாடகதேசத்து அரசன் ராமன் என்பவன் ஸ்ரீ வித்தியாநகரியில் முடி சூட்டியது.

31-43. சதாசிவராயன் புகழ்.

44-45. சகாப்தம் 1489-ல் காவேரி நதிக்கரையில் ஸ்ரீரங்க நாதர் முன்னிலையில் இந்த நன்கொடை அளிக்கப் பெற்றது.

46-57. கிருஷ்ண பூபதியென்பவன் கிருஷ்ணபுரத்தில் பெரிய விஷ்ணுகோயிலும், சுற்று மதிலும், ரங்க மண்டபமுங் கட்டி, வீதிகள் இயற்றித் தேரொன்றும் செய்துகொடுத் தது.

58-66. கிருஷ்ணபுரத்துக் கோயிற் சுவாமிமேற் றுதி.

67-69. அக்கோயிலிலுள்ள திருவேங்கட நாதருக்கு நித்திய நைமித்திக கருமங்களும், ரதம், தெப்பல், யாத்திரை முத லிய உத்சவங்களும், சரிவர நடைபெறும் பொருட்டு.

70-82. ஸ்ரீ கிருஷ்ணபுரமென்னும் ஊரை வேங்கடேசருக் குச் சர்வமான்யமாகக் கொடுப்பது.

96-104. கிருஷ்ணபூபதி வேண்டுகோளுக்கிணங்கித் திருமலை ராயன் சதாசிவ ராயனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய அதற் கியைந்து சதாசிவராயன் மந்திரி பரிவாரங்களுடன் மனமகிழ்ந்து அளித்தது.

.05-106. சபாபதிசுவயம்பு சாசனம் எழுதியதெனக் குறிப்பு.

107. வீரணாச்சாரியன் பதிவு செய்ததெனக் குறிப்பு.

இறுதியில் "ஸ்ரீ விருபாக்ஷ" எனக் கன்னடத்திற் கை யொப்பம்.

திருஞான முத்திரைப் பிரசுராலயத்தின் வெளியீடுகள்.

		ரூ.
1.	ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் தாலாட்டு	0
2.	ஸ்ரீ சடகோபன் சந்திர கலாமாலை	0
3.	ஸ்ரீ சடகோப திவ்ய சரித்திரம்: தேவராஜ பாரதிகள் இயற்றிய காவியம்	2
4.	ஸ்ரீ ராமாயணம் (பாசுரப்படி) பெரியவாச்சான் பிள்ளை அருளிச் செய்தது	௧
5.	துலைவில்லி மங்கலம் தேவர்பிரான் பேரில் சந்திர கலாமாலை	0
6.	ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் பிள்ளைத் தமிழ்	0
7.	திருக்குருகூர் மகிழ்மாறன் பவனிக்குறம் ...	0
8.	குருகூர்ப்பள்ளு	0
9.	ஆழ்வார்கள் வைபவம் (முதலாழ்வார், பெரியாழ்வார்) ...	0
10.	திருப்பணிமாலைகள்	0
11.	தெய்வச்சிலையார் விறலிவிடு தூது ...	0